

DEVİRİMCİ ZOR!

İçinden geçtiğimiz süreçte özellikle dış politikadaki saldırganlık ve körüklenen şovenizmle mücadele oldukça önemlidir. Bu bağlamda Türk hakim sınıfların işgalci, ilhakçı ve saldırgan askeri-politik yönelimi teşhir edilmelidir. Devrimci savaşıma daha güçlü odaklanmak, bu saldırganlığa karşı silahlı savaşımın tüm gereklerine göre politik hat tutturmak, savaş çizgisinde ısrarlı olmak hayati önemdedir. Dersim'de Nubar, Özgür, Rosa ve Asmin bu kavrayışın en kristalize halleri olmuştur.

Yeni Demokrasi

15 EKİM-29 EKİM 2020 ■ YIL: 3 ■ SAYI: 72 ■ FİYAT: 2 TL ■ ISSN: 2630-5526

gazetesi

EMEK s.4

Soma ve Ermenekli Madenciler Hakları için Ankara'ya Yürüyor

Elbette valiliklerin ve kaymakamlıkların Manisa'da, Karaman'da, Konya'da yasaklama ve engellemeleri var. Ama biz işçilerin hayatlarının zaten yasaklı olduğunu biliyoruz ve görüyoruz. Bu taleplerin dillendirilmesini bile engelleyen bir yaklaşımı reddediyoruz. Zaten her üç valiliğin aldığı karar da işçilerin bu taleplerini dillendirmesinin önüne geçmek ve patronları kollamak temelinde bir yaklaşıma sahip.

ANALİZ s.10

Sağlam Parti Örgütlülükleri Yaratalım!

Halk Savaşı bugünkü öncü pozisyonunu, kitlelerin çelişkilerine ve örgütlenmesine yoğunlaşarak derinleştirebilir ve daha ileri bir sayfaya taşıyabilir. Bu ise halkın içinde sağlam örgütlülükler ve özelde güçlü yerel örgütler kurabilmekle ilgilidir. Aksi halde silahlı mücadelenin düşmanın kuşatmasını kırması ve savaşı geliştirmesi mümkün değildir.

Nubar ve Rosa'dan, Özgür ve Asmin'e...

SÜRÜYOR SAVAŞ!

12

KOLEKTİF DOĞRULTU

"kimse karanlığa uyanmasın diye sabahlara güneş olanlar!.."

14

KADIN

erken büyümek zorunda kalan rosa hopa ve asmin welat'a...

18

KAVGA OKULU

bir kez daha, zafere kadar; ya silahlarımız susacak ya onlar yaşayacak!

Sizin Aydınlığınız ile Güneşi Karşılacağız!

Asmin ve Rosa

"Yaşamak yeryüzünde, onunla karışmaktır"

"Kopmaz kökler salmaktır"

Bir yolu beraber adımlıyoruz şimdi seninle, önümüze çıkan gür ve sık ağaçların dallarını incitmeden ayırıp bize yol açan oluyorsun. Ardın sıra seni takip ederek yürüyoruz, kalbim ilk defa bu kadar sık çarpıyor ilk defa her adımda gerçek mi diye sarsıyorum kendimi. Hızlı adımlarla ilerlerken her adımını izleyip peşin sıra geliyorum. Yamaçlı engebeli yolu arşınlarken bir ceylan misali hamleler yaparak ilerlediğin benzetmesini yapıyorum. Sonra birbirimizin gözlerine bakıp sustuğumuzda senin ilk gözlerin gülümsüyor sonra kocaman tebessümle bana bakıyorsun. Tıpkı bir ceylan gibi. Yeşil yazmanı başına sımsıkı sardığın, tütünü sarıp tütürdüğü bir zaman. İşte yine sana dönüp baktığımda kocaman gülümseyişin. Hiç susmamı istemiyormuş gibi dinleyişin. Her susup sözü sana verdiğimde kocaman bir gülüm-

seyiş ile karşı karşıya kaldığımda en sonunda konuşmayacağını anlayıp durumu kabulleniyorum. Sadece saniyeler arasında gözlerimizin derinliklerine bakıp sessizce gülümseyerek geçirdiğimiz bir zamana dalıyorum şimdi. İşte o kocaman gülümseyişini anladığım bir zamandayım. O muzip bakışını çözümlediğim bir zamandayım. Beni gözlerinin derinlikle-

rine götürüp gezdirdiğin, gezinirken kurduğum düşlerimi anlatamamak ne kadar acı verse de işte şimdi daha iyi anlıyorum gözlerini, gü-

lümseyişini.

Asmin; Gökyüzü. İsminin anlamını bakışlarıyla anlatan Asmin. Ufkumuzu açıp gerçekleri gösteren Asmin. Tıpkı can dostu, yoldaşı Rosa gibi. Yürekerlerini

dağlara süren iki can yoldaş. Aynı lise sıralarından aynı yurt odalarına kadar yaşamı beraber göğüsleyen, kavganın tam ortasında hiç tereddüt etmeden

dövüşen iki genç kadın. Daha erken yaşta çelişkilerin girdabında çelikleşen iki genç kadın. Kadın kurtuluş mücadelesinde haklı bir savaşın öznesi olarak patikalari arşınlayan iki genç kadın.

Bir yol alışı hikayesi. Bu yolda doğdukları andan itibaren öğretilen kadınlığı, örülen tabuları yıkıp reddederek yürüdüler... Genç yaşta kocaman bir dünyayı sırtladılar omuzlarına... İmkansızlık nedir? Onların dağları adımlayan inatları karşısında... Sabahlara güneş olmaya giden

iki genç kadının hikayesi. Şimdi her sabah doğan güneş, gün yeniden aydınlanınca sizin soluğunuzu alacak, aydınlatığınızı bu yolda güneşi karşılayacağız.

Şimdi defalarca "Zaman hala akıp gitmekteyken ve insanlık yok olmaya itir-

irken kendi acılarının hesabını yapmak kime kalır ki. Sana mı bana mı? Elbette hiçbirimize. Bize kalan, yok olmaya itilen yaşamımız için savaşmak, savaşmak..."

Bir Partizan Okuru

Umutsuzluğa Değil Umuda Tutunmalıyız

Savaşın keskinleştiği kayıpların ağırlaştığı süreçlerde düşman umutsuzluğu yaymak adına saldırıların her alanda boyutlandırır. "Bitirdik, yok ettik" demagojileri devletin tüm kanallarından yükselmeye başlar. Gerilla cenazelerine katıllara dönük gözaltı ve tutuklama politikasını da bir yandan sürdürerek gerilla cenazelerinin sahipsiz bırakılmasını, katılları azaltmayı hedefler. Devlet tüm aygıtlarıyla umutsuzluğu aşılamaya, karamsarlık yaymaya devam eder. Bu bilinçli yürütülen algı kimilerini esir alır kimilerini daha çok mücadeleye sarılır.

Devrimci irade ve bilinç böylesi zorlu süreçlerde ortaya çıkar. Bazen mücadele içerisinde geri bir nok-

tada duranlar mücadelenin zorunluğunu kavrayarak tekrardan kavgaya atılırlar. İleri gördüklerimiz ise aslında devrimci irade ve cüreti kuşanma noktasında geridirler.

Savaş yalnızca kırsal bölgede tanklarla toplanarak yürütülen bir şey değildir. Savaş bir politika ve yönelim biçimidir. Bu anlamda devlet tüm aygıtlarıyla bu savaşı yürütüyorken bizlerin de her alanda savaşı yükseltmesi

gerekmektedir. Herkesin bulunduğu mevcut durumdan ve düzeyden mücadeleye katkısı vardır. Bugün cenazeleri sahiplenmek, gerilla cenazelerine katılım göstermek, şehitlerimizi kaygısız, sorgusuz sahiplenmek 48 yıllık tarihimizde bizleri sahiplenen herkesin esas sorumluluğudur.

Devlet, önder yoldaş Nubar'ın, Özgür'ün, Rosa'nın, Asmin'in kaybını zafer edasıyla propaganda aracına dönüştürürken bizler, bu propagandanın yoldaşlarımızın nasıl dövüştüğünü öğrenmeliyiz. Bizler bu propagandanın teslim olmayan iradeyi, silah elde toprağa düşmeyi, can-kan

pahasına yaratılan değerleri öğrenmeliyiz. Bu kara propagandayı yoldaşlarımızın savaşa irade ve cüreti ni kuşanarak boşa düşürmeliyiz.

Bugün devletin yaratmak istediği algı ve karamsarlık yine savaş kararlılığı ile dağıtılacaktır. Bulduğumuz her alan artık hesap sorma alanıdır. Herkesin durduğu yerden savaşı büyütmesi, savaş bilinciyle hareket etmesi esastır.

Bugün 4 şehit yoldaşımızın cenazelerini layıkıyla uğurlamalı, boşlukları doldurma bilinciyle hareket etmeli, partiyle yakınlaşmalı ve süreci kucaklamalıyız. Kayıplarımızın büyüklüğü umutsuzluk değil daha fazla mücadele, irade ve savaş kararlılığımızdır.

Bir Partizan Okuru

KARŞI-DEVİRİMCİ ZORA KARŞI KARARLILIKLA DEVİRİMCİ ZOR!

Türk hâkim sınıflarının egemen faşist bloğu AKP-MHP dış politikada açık saldırganlık siyasetine ara vermeksizin devam ediyor. İçerde ise şovenizmi körükleyerek Kürt Ulusal Hareketi başta olmak üzere tüm muhalif kesimlere saldırılarının dozunu artırarak süreci kotarmaya çalışıyor. Buna ek olarak koronavirüs salgınının yarattığı sağlık, eğitim, sosyal haklar gibi meselelerde tam bir kriz girdabı içine girmekten kurtulamıyor. Kurtulamadığı bir başka sorun ise kur hareketliliğinin yarattığı durum ve bunun sonucu olarak ekonomiyi daraduman eden koşullar.

Salgın koşullarının mal, hizmet ve para dolaşımında yarattığı tıkanma, faşizmin ekonomisindeki temel kalemelerde yaşanan azalma ve sorunlar, aç gözlü ve doymak bilmeyen hakim sınıfları emperyalist mali sermayenin kucağına daha fazla itmekte, onların ekonomik cenderesine daha güçlü sokmaktadır. Aç gözlü komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları, yaşanan krizi fırsata çevirerek emekçilerin özlük haklarına, ekonomik kazanımlarına saldırmaktan geri durmadığı gibi, emekçilerin cebine giren parayı azaltıp evine gelen faturaları kabartıyor, gider kalemlerini çoğaltıyor. Küçük üreticiyi iflasa sürükleyecek şekilde birikimine gözlemini diyor ve çarklarını bu kriz ortamında döndürmeye çalışıyor. İşçi ve emekçilerin kriz ortamında uçuruma doğru sürüklenmesi sadece ekonomik kayıplarla olmamaktadır. Salgın sağlık sisteminin krizini büyütürken, eğitime ulaşma olanaklarını adeta sabote etmektedir. “Babacan” sağlık bakanı salgının yayılması ve gelişmesi için aldığı talimatı adeta kurşun asker gibi hayata geçirmektedir. “Her vaka hasta değildir” diyerek meselenin ulusal çıkar boyutunu gözetmek gerektiğini itiraf ederek vaka sayılarıyla oynadıklarını ifade edecek kadar pervasızlaşma düzeyine gelmiştir. Eğitim alanındaki kaos ise uzaktan eğitim sisteminin çökmesinin, “bu alana ilgiyi göstermesi açısından iyi olduğunu” söyleyen bir Bakanla vahametinin boyutunu ortaya sermiştir. Örgütsüz halk kitlelerine yönelik politik, ekonomik, ideolojik saldırıların yanında açık, pervasız bir psikolojik saldırı ile tam bir teslimiyet ve çökertme operasyonu hayata geçmektedir.

AKP-MHP faşist bloğu işçi ve emekçilere yönelik çok yönlü saldırılarını, halkın örgütlü güçlerine de ağır politik-örgütsel-askeri operasyonlarla sürdürmektedir. Kürt Ulusal Hareketi başta olmak üzere, devrimci ve demokratik güçlerin tüm legal-demokratik sahaları kuşatılmış ve durmaksızın saldırıya uğramaktadır. Özellikle son beş yılda sembolik hale gelen direniş ve katliamların yıl dönümü vesilesiyle yapılan operasyonlarla hem katliamlarına meşruiyet kazandırmak hem de direnişlere meşruiyet krizi yaşatmak istemektedir. Kobane Serhildanı'nın yıldönümünde HDP'ye yönelik operasyon tam da ezilenlerin direniş ve mücadele tarihine yönelirken pasifizmi ve teslimiyeti güncelde dayatmayı hesap eden çok yönlü bir muhtevaya sahiptir. Ezilenlerin zor ve şiddete dayalı direnişini tecrit etmeyi; mücadeleciler güçleri o ruhtan koparmayı hedeflemektedir. Bu bağlamda faşizm saldırıları çeşitlendirerek ve derinleştirerek devam ettirmektedir. Bu kapsamda bir saldırıyı sadece legal kazanımlara yönelik olarak okumak, sürecin ihtiyaçlarını ve faşizmin hazırlıklarını anlamaktan uzaklaşmak anlamına gelecek parlamentarizme dört elle sarılmayı getirecektir.

Saldırıları sadece bu alanlara yönelik değildir. Bu saldırıların esas ayağı askeri sahada ve gerillaya dönük yürümektedir. Gerillayı imhaya dönük saldırı bizzat İçişleri Bakanı Süleyman Soylu'nun açıklamaları ve bilgilendirmeleriyle sürmektedir. TKP/ML güçlerine yönelik Eylül ve Ekim operasyonlarında Dersim'de MK üyesi komünist önder Nubar, TIKKO komutanı Özgür ve Halk Savaşçıları Rosa ve Asmin, Süleyman Soylu'nun zafer çılgınlıklarıyla katledildi. Faşizm, savaşın şiddetini ve boyutunu artırarak gerilla güçlerini tümüyle imhaya yönelen bir hattı sürdürmeye devam ettirmektedir. Tüm askeri gücü ve teknolojisini yanında, her türlü işbirlikçi ve destek güçleriyle gerillayı kuşatma altına alma çabası içindedir. Özellikle sınıf mücadelesi ve hareketindeki gerilemeyi ve durgunluğu bu imha operasyonları için en önemli fırsat ve koşul olarak görmektedir. Hem PKK-HPG güçlerine hem MLKP hem de komünist öncü TKP/ML'ye yönelik yoğunlaşmayı içinden geçilen şartlar açısından en

verimli ve uygun koşullar olarak görmektedir. Binlerce operasyonla adeta saldırılarına ara vermemektedir. Kuşkusuz bu yoğunlukta gerçekleştirilen operasyonların büyük bölümü gerilla güçlerince boşa çıkarılmaktadır. Bu anlamda şartların ve koşulların tüm elverişliliğine rağmen gerilla karşısında büyük bir başarı hikayesi söz konusu değildir. Bu saldırı tablosunu tersine çevirecek koşullara yönelik sadece gerilladan bekleyen bir yaklaşım hiç kuşkusuz bir bütün savaşın ruhuna uygun değildir. Düşmanın imha ve yok etme savaşına karşı, her cephede mücadeleyi yükseltmek, karşı duruşu daha örgütlü bir biçimde organize etmek, direnci arttırmak ve her bir hamleyi savaşın ihtiyaçları doğrultusunda düşünerek ele almak önemlidir. Bu bağlamda gerilla güçlerine nefes aldıracak, onların hareket alanını genişletecek, ölümsüzleşen komünistleri ve devrimcileri daha güçlü sahiplenecek pratikler çok önemlidir. Bir yandan mücadeleyi yükseltme hattı içinde olurken diğer yandan somutta düşmanın gerillaya yönelik imha saldırısına karşı yoğunlaşmak, bunu püskürtmek, sahiplenme düzeyini büyütme, savaşın sorunlarına kafa yormak ve olanakları açığa çıkarmak, savaşa odaklanmış bir yönelim ve rota içinde olacak çalışmalarını planlamak, bütün bunları politikaya çevirmek hayati önemdedir. Gerilla görevini ve düşmanın saldırısını boşa çıkaracak konumlanış, hareket ve en önemlisi duruş içindedir. Bu uğurda büyük bedeller ödemektedir. Tüm mücadele güçlerinin faşizme karşı daha atak, örgütçü ve kesin net bir duruş içinde olması ancak bu saldırılara geri adım attıracaktır.

Faşist diktatörlük işgalci ve askeri saldırganlık konumlanışını dış politikada da pekiştirerek devam ettiriyor. Ortadoğu, Doğu Avrupa ve Kuzey Afrika'da ve şimdi Kafkasya'da oyuna dahil olurken hem vurucu güç hem de taraflaşmada keskin bir konumlanışla çelişkilerin tam göbeğine oturmuştur. Bu konumlanış aynı zamanda emperyalizmin en iyi uşağı olma konumlanışdır. Bunu hayata geçirirken ise Kürt düşmanlığı, Ermeni düşmanlığı, Rum düşmanlığı gibi faşist ideolojisinin tüm besleyici kaynaklarını etkin şekilde kullanmaktadır. Her cephede gerginlik çıkarmak ve aktör

olacak rolü kapma mücadelesi temel yönelimidir. Son olarak Kafkasya'da Ermeni düşmanlığına dayanan ideolojik argümanlarla, Azerbaycan gerici devletinin yanında safa dizilmiş ve savaşın adeta bir parçası olarak konumlanma hamlesi yapmıştır. Oyuna en üst düzeyde dahil olma girişimi ise Rusya'nın Azeri-Ermeni görüşmelerini tekeline alan hamlesi ile adeta havada kalmıştır. Ancak bu bölgedeki çelişkilerin keskinleşerek devam edeceğini, Rusya'nın arka bahçesine ABD eksenli girişimlerin devam edeceğini söylemek yanlış olmayacaktır. Türk hâkim sınıfları bölgesel etkinliğini artırma, ne kadar işlevli bir rolü olduğunu ispatlama adına tüm tehlikeli ve keskin çelişkilerin olduğu bölgelerde politik-askeri bir güç olarak konumlanma peşindedir. Türk hakim sınıfları bu anlamda düşman çoğaltmakta, çelişkilerin merkezine oturmakta ve bu saldırganlık politikasını içerde bir yönetme biçimine çevirmektedir. Bu tablo kuşkusuz sorunsuz ve çelişkisiz olmamaktadır. İçerde ve dışarda izlenen bu yönelim klikler arası mücadelenin bir argümanı olmakta iç klik çatışmasının körüklenmesinde bir dinamik oluşturmaktadır. Egemen sınıflar arasında klik çatışmasının büyümesi, ayrışma ve parçalanma içeren eğilimlerin oluşması hakim sınıfların krizli yapısının sonucudur. Kriz derinleştikçe bu keskinlik büyüyecektir.

İçinden geçtiğimiz süreçte özellikle dış politikadaki saldırganlık ve körüklenen şovenizmle mücadele oldukça önemlidir. Bu bağlamda Türk hakim sınıfların işgalci, ilhakçı ve saldırgan askeri-politik yönelimi teşhir edilmelidir. Devrimci savaşıma daha güçlü odaklanmak, bu saldırganlığa karşı silahlı savaşın tüm gereklerine göre politik hat tutturmak, savaş çizgisinde ısrarlı olmak hayati önemdedir. Dersim'de Nubar, Özgür, Rosa ve Asmin bu kavrayışın en kristalize halleri olmuştur. Bu iddia ve duruş Halk Savaşı'nda tutunmanın ve ısrarın aynı zamanda gelecek süreçteki mücadele zemininin pekiştirilip yükseltilmesine içkin olduğunun tutumu niteliğindedir. Yaslanmamız gereken, kavramamız ve uygulamamız gereken bu tutumdur.

Soma ve Ermenekli Madenciler Hakları için Ankara'ya Yürüyor

Ermenek'te bulunan Cenne ve Seba madenlerinde çalışan ve aylardır ücretlerini alamayan işçiler ile Uyar Madencilik işçilerinin direnişi hakkında Bağımsız Maden İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Başaran Aksu ile bir röportaj gerçekleştirdik.

Soma Holding'e bağlı maden işletmelerinde çalışıp 8 yıldır tazminatlarını alamayan işçilerin verdiği mücadele sonucunda, 23 Temmuz'da TBMM'de bir yasal düzenleme yapıldı. Bu düzenlenmede Soma Holding'e bağlı rödovanslı*; Işıklar, Atabacası ve Geventepe sahalarındaki işçilerin tazminatının ödeneceği netleşti. Aynı zamanda bugüne kadar rödovanslı çalışma için Yargıtay'da kabul göremeyen alt işveren-üst işveren bağı da kabul görmüş oldu. Yapılan bu düzenlemenin 3 maden sahasıyla sınırlı tutulması bir eksiklikken, rödevanslı Uyar Madencilik işçileri de yasanın genişletilmesi için direnişe başladı.

YENİ DEMOKRASİ— Ermenek'teki Cenne ve Seba Madencilik'te işçiler aylarca maaşlarını alamadığı için işi durdurdular. Bir ayı aşkın süredir direniş devam ediyor, bize taleplerden ve direniş sürecinden bahsedermisiniz?

BAŞARAN AKSU— Ermenek'te iki aile şirketine; Özbeylere ve Uyarlara ait şirketlerin 40 yıllık bir sömürü süreci var. Orada Özbeylere ait iki tane ocak da: Cenne ve Seba. Bu ocaklarda sendikamıza üye olan işçiler, İş Kanunu 34 ve İSİG Kanunları'na göre üretimi durdurdular. Çalışma koşullarının sağlıksız olması ve işçilerin her gün ölüm riskiyle karşı karşıya çalışması nedeniyle bu direniş 42. güne vardı bugün de (12 Ekim) onlar ocaktan yürüyerek çıkarak daha sonra Konya Özbey Fabrikası'nın önüne geçecekler. 13 aydır maaşları ödenmemiş olanlar, işçilerin ayrı-

yeten tazminat alacakları var. Yine bu Özbey ve Uyarlara ait daha önce kapatılmış Turab, Fethi, Özkar ocaklarından bu işçilerin babası, dedesi yaşındaki insanların alacakları ücretler var. Buna ilaveten bu doğrultuda oluşturduğumuz talepleri Karaman Valisi'ne yazılı bir şekilde ilettik.

YD— Cenne ve Seba işçileri direniş-

işçiler hariç! Devletin bu tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu durum nasıl gerekçelendirildi?

AKSU— Şimdi maden ocaklarında üç farklı çalışma tipi var. Yani Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ) ve Türkiye Taş Kömür (TTK) işletmelerinden hizmet alımıyla çalışma ve rödevanslı çalışma dediğimiz iki çalışma

kanununa taşeron sistemi getirildiği için. Fakat rödovanslı saha çalışanı işçilerde, bir alt işveren-üst işveren ilişkisi kurulmuyor; yargı kararlarında bugüne kadar böyle bir ilişki kurulamadı. Ancak yasanın çıkması; şimdi Uyar Madencilik işçileri gibi rödovanslı sahalarda çalışan işçilere hak talebi ortaya atmak konusunda

meşru bir zemin sundu. Çünkü A sahasındaki rödovanslı işçinin ücretini ödüyorsan pekâlâ aynı karakterde olan B sahasındaki işçinin ücretini ödemen zorunluluk haline gelir. Şimdi bizim Soma'da başlatacağımız bu yürüyüş bu yasanın genişletilmesi talebiyle başlatılan bir yürüyüş.

Salı günü mecliste, enerji piyasasındaki; rödovanslı sahaların, kömür sektöründeki sahaların işverenlerine ödüller, vergi afları, ruhsatlandırmada kolaylık sağlayacakları bir kısım düzenleme getiriliyor. Geniş kıyak bir düzenleme. Yürüyüşümüz de bu düzenlemeye itirazı dillendiriyor. Patronlara yaygın bir kaynak aktaran

ve ödüllendiren devlet, aynı tutumu işçilerin sınırlı alacakları konusunda göstermiyor.

Ermenek'te de Soma'da da bu ocaklarda çalışıp 2006, 2007 yılında iş kazası geçirmiş işçilerin ya da iş cinayetinde hayatını kaybetmiş işçilerin ailelerinin, iş kazası ve ölüm tazminatı var. Bunlar da 13-14 yıl geçmesine rağmen hâlâ ödenmiş durumda değil. Yürüyüşlerin ortak taleplerinden biri de bu iş kazası ve ölüm tazminatlarının ödenmesi.

YD— İşçilerin ayrıştırıldığı bu kararın ardından süreç nasıl gelişti. Bu süreçte bölgede 'patronların avukatlığına soyunan milletvekili' ve sarı sendikanın tutumu ne oldu?

AKSU— Soma Uyar Madencilik işçilerinin sorunlarının 8 yıldır çözülmemiş olmasının temel nedenlerinden

lerini; tazminatları senelerdir ödenmeyen Uyar madencilik işçileriyle ortaklaştıracak mı? (Ankara yürüyüşünü bu açıdan değerlendirebilir miyiz?)

AKSU— Uyar Madencilik patronu Azim Uyar'ın Ermenekli olması ve Cenna ve Seba'nın patronlarıyla arasında akrabalık bulunması, işçileri de birbirine bağlayan bir unsur. Azim Uyar da Ermenek'teki sömürü sürecinin bir temsilcisi. Eğer, Konya Özbey Fabrikası önünde bu üç gün içerisinde sorun çözülmezse ardından Ermenekli işçiler, Ankara'ya yürümeye başlayacaklar ve Ermenekli işçilerin yürüyüşü Ankara girişinde diğer kortejle birleşecek.

YD— Devlet, rödovanslı maden sahalarında çalışan işçilerin haklarını ödemeyi kabul etti fakat Uyar Madencilik işçileri, Ermenek ve diğer

tipi var. Yine madencilikte özel ruhsatlı sahalar olarak tabir ettiğimiz bir çalışma tipi var. Ermenek'teki sahalarda özel ruhsatlı sahalar ve Soma'daki Uyar Madencilik sahası rödovanslı saha. Biliyorsunuz Soma Holding'e bağlı Geventepe, Işıklar, Atabacası ocakları rödevanslı sahalardı, Eynes ocağı hizmet alımıyla çalışan bir sahaydı.

Işıklar, Atabacası, Geventepe sahaları Uyar Madencilik'le aynı tipte rödevanslı yani sözleşmeyle çalışan sahalardır. 23 Temmuz'da çıkan yasayla buradaki arkadaşların ücretlerinin ödenmesi kararlaştırıldı. Bir kazanım sağlandı; bir gedik açıldı rödovans sözleşmelerine dair. Fakat yasa aynı içerikte olan diğer rödovanslı sahaları, Uyar Madencilik işçilerini kapsamadı. Burada, bütün iş kollarında yani devlet ya da özel sektörde alt işveren-üst işveren ilişkisi vardır, -iş

biri de bölgenin AKP vekili Mehmet Ali Özkan ve sarı sendika Türkiye Maden İş. 8 yıldır sorunu çözmek yerine, erteleme, oyalama politikası izlediler; işçileri bir beklenti içerisinde tutarak sorunu çözümsüzlüğe vardırıdılar. Ne zaman ki biz yasanın çıkmasına neden olan bir mücadeleyi kazanımla sonuçlandırdık, onun bir ay sonrasında da Uyar Madencilik işçileri kendileri gelerek 'Biz böyle bir mücadeleyi birlikte yürütmek istiyoruz' dediler. Ve bu mücadele Uyar Madencilik işçileri bakımından başladı. Bu iki bölgede de devletin kurumları, sarı sendikalar, siyasi partilerin temsil mekanizmaları, işçilerin sömürü sürecinin bastırılması, susturulması üzerine işliyor.

YD— Uyar Madencilik işçileri Ankara'ya yürüyeceğini açıkladıktan sonra Manisa Valiliği kentte 15 gün boyunca eylem ve etkinlikleri yasakladı. İşçilerin bu duruma yanıtı nedir, yürüyüş gerçekleştirilecek mi?

AKSU— Yürüyüş iki koldan gerçekleştirilecek. Soma kolundaki işçiler basın açıklamasından sonra 301 şehitlerinin mezarlarını ziyaret edecekler. Ardından da Ankara istikametine tek sıra halinde 60'ar kişilik kortejle yürüyüş başlayacak bugün (12 Ekim). Elbette valiliklerin ve kaymakamlıkların Manisa'da, Karaman'da, Konya'da yasaklama ve engellemeleri var. Ama biz işçilerin hayatlarının zaten yasaklı olduğunu biliyoruz ve görüyoruz. Bu taleplerin dillendirilmesini bile engelleyen bir yaklaşımı reddediyoruz. Zaten her üç valiliğin aldığı karar da işçilerin bu taleplerini dillendirmesinin önüne geçmek ve patronları kollamak temelinde bir yaklaşıma sahip. Biz de bugün bunu tanımadığımızı, işçi sınıfının haklılığından yola çıktığımızı, 40 yıldır yasaların patronlar lehine dönüştürüldüğünü, yani güçlü olanın yasayı yaptığını, işçilerin de birlik olarak bu yasaların değiştirilmesi noktasında mücadele edeceklerini, bunun yasaklarla sınırlanamayacağını gösteriyoruz. Çünkü mevcut yasak da bu güçlü olan yasa yapıcıların taleplerini korumak için gündeme getirilmiş bir yasak.

* Rödovanslı saha kavramı; maden sahalarının işletme hakkının özü kendisinde kalması koşuluyla işveren tarafından sözleşme ile gerçek veya tüzel bir kişiye, bir süre tahsis edilmesini ifade etmekte.

Petrol-İş: "Grev hakkı kullanılamaz hale getirilmiştir"

HABER MERKEZİ- Adana ve Mersin'de Türk İş'e bağlı Petrol-İş Toplu İş Sözleşmesi süreci tıkandığı için 14 Eylül'de Soda Sanayi A.Ş.'de grev kararı aldı.

Mersin'in Akdeniz ilçesinde ve Adana'nın Seyhan ilçesinde bulunan iki fabrikada TİS görüşmelerinde 8. Oturumda uzlaşma sağlanamaması üzerine sendika 9 Ekim'de greve çıkma kararı almıştı. Ancak greve bir gün kala Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan imzasıyla yayımlanan kararname ile grev yasağı geldi.

Soda Sanayi A.Ş.'ye bağlı Soda, Kromsan fabrikaları ve tuz işletmesinde grev ertelenmesinin gerekçesi ise 'milli güvenlik ve genel sağlığı

çilerin iş ve ekmek mücadelesine de ket vurmaya amaçlamaktadır" ifadelerine yer verildi.

Akyüz, grev ertelenmesinin gerekçesinin milli güvenlik olmasının altını çizerek, salgın koşullarında işçilerin çalıştırıldığını hatırlatarak; "Büyük ölçüde cam sanayiine girdi üreten bu işletmede milli güvenlik gerekçesiyle grevin ertelenmesini kamuoyunun takdirine bırakıyoruz. Öte yandan salgında üretim tüm hızıyla devam ederken hiç göz önüne alınmayan "genel sağlık" risklerinin, grev ertelenmesine gerekçe yapılması dikkat çekicidir" dedi.

"Yayımlanan bu karar, ülkemizde grev hakkının fiilen ortadan kaldırıldığının yeni bir kanıtı olmuştur."

bozucu nitelikte olması.'

Resmi Gazete'de yer alan kararda, "Türkiye Şişe ve Cam Fabrikaları Anonim Şirketine ait Mersin İli, Akdeniz İlçesi, Kazanlı mevkiinde yer alan soda ve krom üretim tesisleri ile Adana İli, Seyhan İlçesi, Arabali mevkiinde yer alan tuz işletmesinde Petrol-İş Sendikası tarafından alınmış olan grev kararının, genel sağlığı ve milli güvenliği bozucu nitelikte görüldüğünden 60 gün süreyle ertelenmesine, 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanununun 63'üncü maddesi gereğince karar verilmiştir" şeklinde duyuruldu.

Öte yandan grev yasağına Petrol-İş, "Grev hakkı kullanılamaz hale getirilmiştir" tepkisi verdi. Yönetim kurulu adına Genel Başkan Süleyman Akyüz tarafından yapılan yazılı açıklamada, "Bu kararlar işçi sınıfının grev hakkı elinden alınmıştır. Bu yasakçı anlayış, demokrasi ve sosyal hukuk devleti ilkeleri ile bağdaşmadığı gibi emek-

diyen Akyüz toplu sözleşme ve grev hakkının kullanılmasına engel konulduğunu ifade etti.

'TİS SÜREÇLERİNDE İŞVERENLERİN ELİNE KOZ VERİLMEKTE'

Akyüz açıklamanın devamında ise "İşçi sınıfının grev hakkı elinden alınmıştır. Bu yasakçı anlayış, demokrasi ve sosyal hukuk devleti ilkeleri ile bağdaşmadığı gibi emekçilerin iş ve ekmek mücadelesine de ket vurmaya amaçlamaktadır.

"Türkiye'de grev erteleme kararları ile toplu iş sözleşmesi süreçlerinde işverenlerin eline büyük bir koz verilmekte, sendikalar ve işçinin iradesi baskı altına alınmaktadır. İşçiler, grev yasakları ve taraflarca anlaşma sağlanmadığı takdirde bu grev erteleme kararları ile nihayetinde Yüksek Hakem Kurulu (YHK) prosedürüne mahkum edilmektedir. Yasalar ve prosedürler, işverenler lehine çalıştırılmaktadır" şeklinde tepkisini gösterdi.

Maden işçilerinin Ankara yürüyüşüne jandarma engeli

HABER MERKEZİ- Maden işçilerinin Soma'da yaşanan işçi katliamının ardından kıdem tazminatı mücadelesi devam ediyor. Uyar Madencilik'te çalışan 748 maden işçisinin sekiz yıldır tazminatları verilmiyor. Karaman Ermenek'te ise 18 işçinin yaşamını yitirdiği madenci katliamından sonra Uyar ve Özbey işletmelerinde çalışan madenciler aynı akibete mahrum bırakıldı.

Bağımsız Maden İş Sendikası öncülüğünde mücadele yürüten Soma ve Ermenek'teki işçiler 12 Ekim Ankara yürüyüşü için yola çıktı. Ancak Manisa ve Karaman valilikleri pandemi gerekçesiyle işçilerin yürüyüşünü yasakladı. Maden işçileri iki koldan birleşip 20 gün yürümeyi planlıyordu.

'UYAR İŞÇİSİ KÖLAVANS MI?'

"Geventepe, Atabacası, Işıklar rödovans Uyar işçisi kölavans mı, işçileri ayırma patronu kollama" yazılı pankart açan işçi ve aileleri öğlen saatinde Manisa'nın Soma İlçesi'ndeki Cengiz Topel Meydanı'nda buluşmalarının ardından etrafları polis tarafından bariyerlerle çevrildi.

Sendika adına açıklama yapan Başaran Aksu, yaşanan durumun hak ihlali olduğunu belirterek Karaman Valisi ve işverenlerin Ermenek'teki işçilerin sorunlarını çözmek için toplantı yapacaklarını ve süre istedikleri bilgisini paylaştı.

ERMENEK'TE İŞÇİLERE JANDARMA SALDIRDI

Ermenek'in Cenne mevkiinde bulunan özel maden ocağında çalışan ve 1 yıldır maaş alamayan Bağımsız Maden-İş Sendikası üyesi işçiler, 28 Ekim 2014'te meydana gelen maden faciasında yaşamını yitiren 18 madenci anısına, 18 günde Ankara'ya ulaşmayı planlayan işçilerin yürüyüşüne, izinsiz olduğu gerekçesiyle jandarma tarafından engellendi. Maden sahasından Ermenek-Konya yoluna çıkmak isteyen işçilerin önü jandarma tarafından kesildi. Jandarma işçilere plastik mermi ve biber gazıyla saldırdı.

Gündüz Nakış'ta Kadın İşçiler Tacize Uğradı: Tacizciler Korundu, Kadın İşçilere Tutanak Tutuldu

Van Tekstil Kent'te faaliyet yürüten Gündüz Nakış fabrikası, işçilere yönelik işten atma saldırısı, mobbing ve taciz saldırılarıyla gündeme geldi. Deri Dokuma ve Tekstil İşçileri Sendikası'nın (DERİTEKS) örgütlendiği fabrikada, 31 Mart'ta pandemi bahanesiyle fabrikada çalışan işçilerin neredeyse tamamı işten atıldı. Gazetemize konuşan işçiler, tacize ve mobbinge maruz kaldıklarını, fabrika yönetiminin erkek egemen düşünceyle tacizcileri savunduğunu ifade ettiler. Gündüz Nakış'ta çalışan ve tacize uğrayan kadın işçi ile Mahmut Enüçür isimli işçi ve DERİTEKS Eğitim ve Örgütlenme Uzmanı Veysel Arslan ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

İsminin yayınlanmasını istemeyen kadın işçi fabrikanın çalışma ortamını şu şekilde anlatıyor: "İş yerinde mobbing, ayrımcılık çok fazla vardı. Taziyemiz olduğu zaman bile hiçbir şekilde izin verilmiyordu. Yemekler ve çalışma koşulları çok kötüydü. İş yerinde verilen yemeklerden ve çalışma ortamındaki sağlıksız koşullardan kaynaklı iç kanama geçirdim ve hastaneye kaldırıldım. 1 hafta boyunca işe gidemedim. Raporum olmasına rağmen sürekli işe gelmem konusunda baskı yapıldı."

"SENDİKALI OLDUĞUM İÇİN SALDIRIYA UĞRADIM"

"Patron sendikalı işçilere karşı daha baskıcıydı. Sendikalı olmak bizim en doğal hakkımız olmasına rağmen bize düşman gibi davranıyor ve ayırım yapıyordu. Sendikalı olduğum için saldırıya uğradım, sözlü hakaret ve tehditlere maruz kaldım ve iftiraya uğradım. Patron sendikalı işçileri toplayıp baskı uygulayıp vazgeçirmeye çalıştı. Sendikası işçileri biz sendikalı işçilere düşmanlaştırdılar. Sendikası işçiler tarafından takip edildim ve saldırıya uğradım. İş yerinde sendikalı olan kadın çalışan sayısı azınlıktaydı. Benim sendikayı bırakmam konusunda baskı yaptılar, para teklif ettiler, sendikalı olmama karşı beni vazgeçirmeye çalıştılar. Patron biz sendikalılara karşı aşağılayıcı davranıyordu. Hâl ve hareketlerinden bunu belli ediyordu." diyerek yaşadıkları baskıyı anlatan kadın işçi, kadınlara yönelik sözlü tacizleri ve tacizcilerin yönetim tarafından korunduğunu da ifade etti.

Kadın işçi, fabrikada yaşanan tacizi ve baskıları şu şekilde anlattı: "31 Mart'ta koronavirüs bahanesi ile sendikalı-sendikası tüm işçileri işten çıkardılar. Sendikalı olduğum için belli 'belli gerekçeler' ile sürekli hakkımda

tutanak tutuldu. Bu tutanakların gerekçelerini sorduğumda elle tutulur bir cevap alamadım. Bu denli bana karşı düşmanca yaklaşımlar içerisindediler. İşten çıkarılmama rağmen tutanak tutmaya devam ettiler.

Benimle birlikte birçok kadın fabrikanın muhasebecisi Hanifi Teymuroğlu ve vardiya amiri Serhat Bozkurt tarafından sözlü ve psikolojik tacize maruz kalıyorduk. Vardiya amiri çalışırken sürekli yanımıza gelip iş çıkışı birlikte vakit geçirmemiz için psikolojik baskıda bulunuyordu. Bununla yetinmeyip yine bu davranışlarını süreklileştirerek açık açık sözlü tacizde bulunmaya

başlamıştı. Karşı duruş sergilediğim zaman şaka yaptığını söyleyerek durumu kapatmaya çalışıyordu. Gidip şikayetçi olduğumda fabrikanın erkek egemen tutumu başgösterdiği için erkeği savunarak benim iftira attığımı söyleyip hakkımda tutanak tuttular.

Sabah vardiyasının olduğu bir gün yemek dönüşünde vardiya amiri Serhat Bozkurt çok rahat bir biçimde yanıma gelerek kameranın olmadığı bir yere çekti. Ve üzerimde baskı kurarak yaptığı tacizi neden şikayet ettiğimi, bir daha böyle bir şeyi dillendirmem gerektiğini ve kendisinin şaka yaptığını yineleyerek durumu örtbas etmeye çalıştı. Karşı duruş sergilediğim için özür dileyerek durumu kapatmaya çalıştı. Aslında yaptığı tacizi kabul etmesine rağmen patronların işçilerin yanında 'insanlık halidir, böyle durumlar olabilir' diyerek tacizciye hiçbir şey yapmazken bana tutanak tutup tacizciyi savundular ve olayı örtbas etmeye çalıştılar. Kendi çıkarları doğrultusunda ekonomik olarak zayıflamak istemedikleri için olayı kapatıldılar."

"KIZLARINIZ SENDİKAYA SEVGİLİ BULMAK İÇİN GİDİYOR"

Gündüz Nakış'ta çalışan ve sendikalı olduğu için işten atılan Mahmut

Enüçür isimli işçi de patronun sendikayı öğrendikten sonra işçileri çeşitli bahanelerle işten atmaya çalıştığını ve baskı yaptığını ifade etti.

Mahmut Enüçür işçilerin yaşadıkları baskıları şu şekilde ifade etti:

"Gündüz Nakış patronu sendikalı olduğumuzu öğrendikten sonra bize tavırları çok değişti adeta bir düşman gibi davranmaya başladı. Ben sendikalı olmadan önce idari kadroda görev yapıyordum, patron bize 'şu sendikalılara mahalle baskısı yapın, görev yerlerini değiştirin' diyerek hatta tuvalete girip çıkarların arkasından elemanlar göndererek;

çerçevesinde çözüm bulmaktı.

Zaten bölge olarak örgütlenmede çok ciddi sıkıntılar yaşamaktayız. Bölgenin kendine has kimi özellikleri zaten örgütlenmeyi iki kat zorlaştırıyorken patronların fütursuz saldırısı işi bir o kadar daha zorlaştırmaktadır. Feodal bağların güçlü olması, aşiret ve aile büyüklerinin sözü geçmesi gibi etkenler nedeniyle işçiler hak kayıplarını alenen görse bile aile büyüğünden onay almadan nerdeyse örgütlenme imkânsıza yakın hale gelmektedir.

Örgütlenmede genelde anayasal hak olmasına ve açıkça yürütüldüğünde bir sakınca olmaması gerekirken maalesef ki bizler örgütlenmede yetki sayısına ulaşıncaya kadar örgütlemeyi gizli yürütmek zorunda kalıyoruz. Zaten çok zayıf olan sendikal örgütlenme ve yasalardaki zorluklar karşısında bir de bu gibi durumlarla uğraşmak zorundayız. Gündüz Nakış'ta da sendikal örgütlenme çalışması Aralık 2019'da açığa çıkmıştır. Duyulur duyulmaz Gündüz Nakış patronu sendikamıza ve üyelerimize düşmanca tavırlar takındı. Tehditler, mobbing, tutanaklar yağmur gibi yağmaya başladı. Fabrikanın kurulduğu günden o güne kadar tutanak sayısı yüzde 1000 oranında arttı. Birçok arkadaşımızın aile yaşantılarına dahi müdahale edildi. Aile büyükleri bizlerle konuşuyordu. Bir üyemizin annesinin şunu dediğini hiç unutmuyorum: "Bunların eli kolu uzun bizle uğraşırlar. Kızımın hayatı ile oynarlar, bizim hayatımızla oynarlar biz fakiriz bunlarla baş edemeyiz müsaadeniz olursa kızım sendikadan istifa etsin." Bu ifade bile işçilerin hangi sıkıntılarla üye olduğunu sanırım anlatmaya yeter. Bir yandan tek tek üyelerimizin ailelerine ulaşarak korkutmayla, rüşvetle satın almaya çalışırken bir yandan da sendikamız DERİTEKS'in 'terörist' bir sendika olduğu söylemlerle sendikamızdan işçileri uzaklaştırmaya çalıştılar.

DERİTEKS olarak ezilen deri ve tekstil işçisi başta olmak üzere ülkenin neresinde olursa olsun örgütlenme çalışmamız her türlü engellemeye rağmen devam edecektir. Gücümüz fiili ve meşru oluşumuzdan gelmektedir. İşçilerin her alanda, her sektörde yaşadığı binlerce sorunun yegane çözümü örgütlenmek, birleşik mücadele etmektir. Pusulamız 'BİRLİK MÜCADELE ZAFER' olacaktır. "

orda sigara içen olursa veya olmasa dahi tutanak tutturarak insanları işten soğutup bırakması için elinden geleni yaptı.

Kadın arkadaşlara çok farklı tehditler savurdular. Fabrika yönetimi kadın işçilerin ailelerini arayarak "kızlarınız sendikaya sadece erkeklerle sevgili olmak için gitmişler" demişlerdir. Sendikası yani patronun akrabaları olan işçiler ise sendikalı olanlara karşı düşman gibi patron tarafından doldurulmuştur. Sürekli bana 'Eğer sendikadan vazgeçmez iseniz ben burayı kapatırım ve siz sendikalı olduğunuz için kimse sizi Van'da işe almaz' diyerek tehdit ediyordu."

"PUSULAMIZ, BİRLİK, MÜCADELE, ZAFER"

DERİTEKS Eğitim ve Örgütlenme Uzmanı Veysel Arslan da işçilerin yaşadığı baskıları ve örgütlenmede yaşadıkları zorlukları şu sözlerle ifade etti:

"Bundan yaklaşık 15 ay kadar önce İstanbul, Denizli ve Van'da nakış sektöründe üretim yapan Gündüz Nakış isimli firmanın Van şubesinde çalışan işçiler, uğradıkları haksızlık, hak kayıpları ve yaşadıkları birçok sorunun çözümü için sendikamız DERİTEKS'e başvurular. Amaçları iş yerinde yaşadıkları sorunlara hukuk

TÜSİAD: Bozulmayan ittifak ve Saldırganlık!

24 Ocak kararları olarak bilinen "yapısal reformların" hayata geçirilmesinin önündeki engellerin kaldırılmasını isteyen, işçi sınıfının, toplumsal muhalefetin ezilmesini, sindirilmesini alkışlayan TÜSİAD hakim sınıf kliklerinin değişen iktidarlarının beşiğini sallamaktan, uyardıktan, bazen de azarlamaktan geri durmamıştır. 12 Eylül AFC'sinin paşalarına dizilen övgülerin yanında sıralananlar, "tavsiye" ve "beklenti" olmanın ötesindedir.

Komprador burjuvazinin örgütü TÜSİAD, kurulduğu 1971'den günümüze ihtiyaç duyduğu tüm siyasal dönüşüm süreçlerinin önemli bir aktörü durumundadır. Askeri faşist diktatörlük de sömürü programını yaşama geçirecek kliklerin hazırlanması, iş başına getirilmesi ve desteklenmesinde seçeneksiz değildir. TÜSİAD programının uygulanması, sömürünün yeniden örgütlenmesi komprador burjuvazinin sınıfsal çıkarları bakımından önceliklidir. Kaptan köşküne kimin oturacağı öncelikli sınıfsal

çıkartların hangi düzeyde temsil edildiğiyle yakından ilgilidir. Kimi "kusurlarına" rağmen komprador burjuvazinin elinde büyümüş bir bürokrat olan Turgut Özal, 12 Eylül AFC'sinin çizilmiş yol haritasının uygulayıcısı olmuş, atıldığı hurdalıkta şimdi neredeyse altlarda kalmıştır. Komprador sermayenin "gözdesi" olan ANAP'ın akıbeti ilk olmadığı gibi AKP/MHP hakim sınıf klikleri de son olmayacaktır. Üzerindeki gömleği "çıkartarak" komprador sermayenin çıkarlarıyla uyumlu bir program vadeden AKP kliği işbaşında geçirdiği sürenin sınırlarına, sonuna dayanmıştır. Komprador sermayeyle 18 yıllık ilişkisine sığdırdığı hazmetme, uyum, çatışma, ayar verme, sessizlik vb. içinde süren yolculuğu siyasal ve ekonomik kriz koşullarında yeni gerilimlerle yüklenmiştir. Bu gerilimlerin boşanma da dahil yeni seçeneklere kapı aralayıp arala-

mayacağı önümüzdeki sürece ait bir gündem olacaktır. Ancak komprador sermaye tüm efenemelere rağmen bir süredir ekonomi başta olmak üzere iç siyaset ve dış politikada "zehirli" oklarını atmaya devam ediyor. Rota-dan şaşmamak için kullanılacak çı-palar sıklıkla hatırlatılıyor. Para ve finans politikaları TÜSİAD sözcülerinin değişmeyen gündemi ve yönelttikleri eleştiriler arasında yer alıyor.

Dünya ekonomisinin yüzde 5 oranında daraldığı, resesyon sınırı olarak ka-

cek koşullara mahkum olduklarının farkındadır. Sınıfsal çıkarlarını, ittifak arayışlarını saldırganlık üzerine inşa etmeleri bu nedenle kaçınılmazdır.

Hakim sınıf kliğinin etrafında palazlanan şirketlerin aldığı ihalelerin toplam bedeli (bugünkü dolar kuru üzerinden 1 trilyon 117 milyar 500 milyon TL) 2020 yılı bütçesinden (1 trilyon 95 milyar 500 milyon) fazla olduğu gerçeği TÜSİAD'ın sınıfsal reflekslerinin, eleştiri ve uyarılarının ekonomik ve mali sorunlara yönelt-

tidarda olan kliğe gösterilen rızanın gerileyip gerilemediğini dikkatle izlemeye sevk etmektedir. Rızanın gerilemesini risk olarak gören sermayenin doğal refleksi onu yeniden dizayn etmek yönündedir. Bunun maliyetinin yüksek olduğu koşullarda savaş ve saldırganlığın tercih edilmesi kaçınılmazken "arayışının" sonlandığını düşünmek yanıltıcıdır.

Ekonomik ve siyasal kriz baskısı, gözaltı ve tutuklamaları, ırkçı, şoven saldırganları gün gün çoğaltarak, işsizlikle,

yoksullukla, sefaletle boğuşanların üzerine yöneliyor. İşçi sınıfının kazanımları, en temel hakları gasp edilmeye çalışılarak sömürünün en vahşi biçimleriyle kuşatılmak isteniyor. Kürt ulusu katliamların, işkence ve ırkçı şoven saldırganların değişmez adresi oluyor. Kürt ulusunun, ulusal demokratik kazanımları saldırganlarla azaltılmaya, gözaltı ve tutuklamalarla hizaya sokulmaya, gücü tüketilmeye çalışılıyor. Aydınlar, sanatçılar, avukatlar, doktorlar, ekoloji mücadelesi yürütenler örgütlü kurumlarıyla saldırganların hedefi yapıyor. Halkın ağırlaşan

bul edilen yüzde 2.5 büyüme oranıyla gerilemenin yüzde 7.5'lere ulaştığı ekonomik kriz tablosu ülke ekonomisi bakımından kelebek etkisinden farksız bir bilanço çıkarmaktadır. Sömürünün ve saldırganlığın en vahşi yöntemleri emperyalist kapitalist sistemden yarı-sömürge ülkelere doğru genişleyerek geçer akçe haline gelmektedir. Hakim sınıf klikleri de uzun süredir bu ekonomik ve siyasal kriz koşullarına göre konumlanmış, işçi sınıfına, Kürt ulusuna, ezilen inanç ve cinsiyet kimliklerine, halka yönelik dizginleri bırakılmış bir saldırganlıkla yönelmektedir. Suriye'den, Libya'ya, Kuzey Afrika'dan Azerbaycan'ın hamiliğine uzanan savaş ve saldırganlık bataklığının daha da genişleyecek olması ekonomik ve siyasal kriz koşullarından kaynaklıdır. Komprador burjuvazinin temsilcisi TÜSİAD ve AKP/MHP klikleri uzun süre değişmeye-

mesini açıklamaktadır. TÜSİAD'ın iktisadi alanı giderek daralırken hakim sınıf kliği AKP'nin dolaysız olarak temsilcisi olduğu sermaye bloku, kârlarını devlet eliyle usulsüz bir şekilde dağıtılan ihalelere dayalı inşaat ve savaş sanayisinden elde etmektedir. Batık müteahhitleri yüzdürmek, faiz oranlarını baskı ve sermaye kontrolüyle indirmeye çalışarak inşaat sermayesinin kâr oranlarını güvence altına almak bu nedenle vazgeçilmezdir. Hakim sermaye kliğinin temsilcisi TÜSİAD, devlet aygıtından daha fazla faydalanmak isterken dolaylı temsilcisi olduğu hakim sınıf kliğine krizin faturasını işçi sınıfının sırtına yüklemenin yollarını göstermektedir.

Hakim sermaye kliği, ekonomik ve siyasal taleplerini en güvenilir şekilde temsil edecek, sadakâtle koruyacak seçenekler üretme konusunda "yeteneklidir." Sınıfsal çıkarları onu ik-

sorunları, acil talepleri sistemli baskı, gözaltı ve tutuklama terörüyle kalıcılaştırılmaya; yoksulluk, açlık ve sefalet içerisinde yaşayanlar susturulmaya, sindirilmeye çalışılıyor. HDP'ye, devrimci demokratik halk güçlerine yönelik her türden saldırı kitlelerin isyanını hazırlayacak direniş ve mücadelelerin ezilmesini, tasfiye edilmesini hedefliyor. Aynı iplikten dokunmuş olanların ülke ülke dolaşan halk isyanlarından, grevlerden duydukları korku bu nedenle sebepsiz değildir. Faşist diktatörlüğün geleceğine bağlanan her akıbet ancak halk düşmanı ittifakları sürdürmeye mecbur ve istekli olmayla güvenceye kavuşabilir. İşçi sınıfı, devrimden çıkarı bulunan yığınlar isyana durdukça, Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde birleştikçe hakim sınıf kliklerinin gerici faşist ittifakları parçalanmanın menziline her gün daha fazla girecektir.

"Saldırlara Karşı Örgütlenerek, Birleşerek Mücadele Etmeliyiz"

3 Temmuz'dan bu yana tutsak bulunan ve dosyasına gizlilik kararı getirilen Munzur Çevre Derneği (MÇD) başkanı Ali Ekber Barmağış mahkemesine sayılı günler kala bir mektup gönderdi. Gözaltılarının, baskıların ve tutsaklığın mücadele yürütenlerin çok yakınında durduğunu bildiren Barmağış, gerçekleşen saldırı halkasını kırarak olan yegâne gücün örgütlü ve birlikte mücadele olduğuna vurgu yaptı.

Barmağış'ın mücadeleye yoldaşlarına ve dostlarına göndermiş olduğu mektubun tamamı şu şekilde:

"Sevgili doğa ve Munzur dostları:

Ekoloji Birliği üyesi kurumlarımızı, çevre ve yöre derneklerimizi, doğa ve Munzur dostlarını sevgiyle selamlıyorum...

Yaşanabilir bir dünyayı çocuklarımıza bırakmak için sizlerle birlikte çalışma ve mücadele etme şansı bulduğum için çok mutluyum.

Bugün bu mahkemede yargılanan ben olmadığımı biliyorum.

Dünya genelinde ve ülkemizde, özelleştirilmiş alanlarımızda yaşam alanlarımızı sahip çıktığımız için yargılanıyorum. Dünyayı sınıfsız ve sömürsüz olarak sahiplerine teslim etmek için yaptığımız mücadelenin bastırılması maksadıyla yargılandığımı biliyorum. Keza siyasi soykırım operasyonları kapsamında gözaltına alınan ve tutuklanan ekoloji mücadelesine çok değerler katmış Beyza Üstün gibi... Bizler için tutukluluk, gözaltı ve yasak; Dağla-

larımızın, vadilerimizin, ovalarımızın, derelerimizin, kentlerimizin, sahillerimizin, kasaba ve köylerimizin barajlarla ve siyanürlü altın işletmeciliğiyle, nükleer santrallerle, JES, maden ve mega projeleri ile yok edilmesi ve bu yok edişe karşı verdiğimiz mücadeleye saldırı demek. Bu anlamda sizlerin bu gün burada göstermiş olduğunuz dayanışma Munzur Çevre Derneği'ne ve şahsıma yapılan saldırıya verilmiş bir cevaptır.

Bir dakikada dört yüz bin poşet, iki yüz on iki bin kutu, otuz sekiz ton lastik ve beş milyon elektronik eşyanın çöpe atıldığı ve doğaya saldırıların pervasızca sürdüğü bu süreçte, daha güçlü ve birlikte mücadeleyi örnek yaşam alanlarımızın geleceği için hayati önemdedir.

Bunun en güzel örneğini Kaz Dağları ve Kirazlı'da gösterdik. Dayanışmayla, yardımlaşmayla, omuz omuza durarak bu güne kadar şirketlerin faaliyetlerine izin vermedik. Aynı dayanışmayı Torosluları savunan Ali Ulvi ve Aysin Büyük Nohutçu'nun şirketler tarafından katledilmesine karşı gösterdik. Ancak Karadeniz dereleri, Ege köyleri, Salda Gölü, Munzur ve Hasankeyf'e yapılan saldırıları vermiş olduğumuz

mücadeleye rağmen engelleyemedik.

Oysa bizler sermayenin saldırılarına karşı direnmeli ve ülkemizin her bir alanını karış karış savunmalıyız.

Dostlar; Hapishane koşullarında sınırlı da olsa doğaya yapılan saldırıları takip etmeye çalışıyorum. Bölge halkı için sadece temiz su kaynağı olmayan, manevi ve inançsal mekan olarak bilinen Munzur Gözeleri'nin eğlence-dinlenme mekanı yapılması

için iş makinelerinin alanda çalışmaya başladığını basında çıkan haberlerden öğrendim. Kesilen her ağaç, dinamit patlatılan her yer, kepçe vurulan her alan canımızdan bir parçanın koparılmasıdır.

Bizlere yapılan saldırılar, daha fazla birlikte mücadele et-

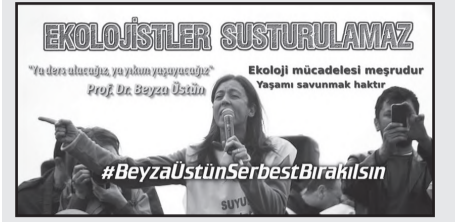
meye dayanışma içerisinde olmaya zorunlu kılmaktadır. Doğaya yönelik dizginsiz saldırılar, bölge, yöre, etnik köken, kültürel farklılık gözetilmeden yürütülmekte ve büyümektedir.

İktidar çıkardığı yasalarla, yaptığı düzenlemelerle şirketlerin faaliyetlerine izin vermekte, önünü açmaktadır. Bizlerde devletin, hükümetlerin ve sermayenin saldırılarına karşı örgütlenerek, birleşerek mücadele etmeliyiz.

Bu bilinçle Munzur Çevre Derneği-mizle gösterdiğiniz dayanışma için siz dost kurumlarımıza, başkan, yönetici ve üyelerine derneğimiz ve şahsım adına teşekkür ediyorum. Mücadelelerinizde-mücadelemizde başarılar diliyorum."

bizimle uğraşacağınıza" diyen MÇD üyesine polis, "Hatay'da, Trabzon'da yanan ormanların yerine otel yapacağız" dedi.

Ali Ekber Barmağış hapishane çıkışında ailesi, Munzur Çevre Derneği üye ve yöneticileri, sanatçılar ve diğer çevre dernekleri temsilcileri tarafından karşılandı.

"Beyza Hocamız Serbest Bırakılsın"

HABER MERKEZİ- Prof. Dr. Beyza Üstün'ün gözaltına alınarak tutuklanması ile ilgili açıklama yapan Ekoloji Birliği, "Beyza hocamız serbest bırakılsın! Ekolojistler susturulamaz!" dedi. Ekoloji mücadelesine hem akademik anlamda hem de aktivist olarak çok büyük emek veren Prof. Dr. Beyza Üstün'e yapılan uygulamanın kabul edilemez olduğu belirtilen açıklamada; "Ülkemizde adaletin kalmadığını zaten biliyorduk. Ancak bu denli haksız gözaltı ve tutuklama, yapılan bu uygulama ile tüm yaşam savunucularına gözdağı verilmeye çalışılmakta olduğunu göstermiştir. Mücadelemiz tüm baskılara karşın devam edecektir" şeklinde tepkisini ifade etti.

Munzur Çevre Derneği gibi bir çok ekoloji derneği ve kurumunun yer aldığı Ekoloji Birliği, bu haksız tutuklamayı kınarken, yapılan bu uygulama hakkında kafa karışıklığı yaratılarak tamamen meşru bir mücadele olan ekoloji mücadelesi hakkında kamuoyunda algı değişikliği yaratılmak istendiği değerlendirilmesinde bulundu. Ekoloji Birliği'nin açıklaması şöyle:

EKOLOJİSTLER SUSTURULAMAZ!

Birkaç gün önce gözaltına alınan Beyza Hocamız ne yazık ki tutuklandı. Ekoloji mücadelesine hem akademik anlamda hem de aktivist olarak çok büyük emek vermiş olan Prof. Dr. Beyza Üstün'e yapılan bu uygulama kabul edilemez. Ülkemizde adaletin kalmadığını zaten biliyorduk. Ancak bu denli haksız gözaltı ve tutuklama, yapılan bu uygulama ile tüm yaşam savunucularına gözdağı verilmeye çalışılmakta olduğunu göstermiştir. Mücadelemiz tüm baskılara karşın devam edecektir.

Öğrencilerine ve yaşam savunucularına sermayenin kendi krizinden çıkmak için enerji politikaları üzerinden doğayı kendi sermaye birikim içine çekmeye çalıştığını anlattı.

Milletvekili olarak siyasete de girdi ancak siyasi kimliği hiçbir zaman bilimden ve ekolojiden yana duruşunun önüne geçmedi. Biz onu hep Beyza Hocamız olarak bildik. Çoğumuzun hocası, yol göstericisi, omuzdaşı, yoldaşı olan Beyza Hocamız acilen serbest bırakılmalıdır.

MÇD Yönetim Kurulu Başkanı Ali Ekber Barmağış tahliye oldu

TEKİRDAĞ- Geçtiğimiz aylarda gözaltına alınarak tutuklanan Munzur Çevre Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Ali Ekber Barmağış bugün Tekirdağ Mahkemesi'nde görülen duruşmada tahliye edildi.

Üç buçuk aydan fazla bir süredir tu-

tuklu bulunan MÇD Yönetim Kurulu Başkanı Ali Ekber Barmağış bugün Tekirda 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmada tahliye kararı verildi.

Ali Ekber Barmağış'ın mahkemesinin ardından kitleyi kamera çekimleri ile taciz eden polise "Neden çekim yapıyorsunuz gidin yangınları söndürün

Kazım Çelik'in Elazığ'da bulunan mezarı Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri tarafından yaptırıldı

DERSİM- Proletarya Partisi'nin şehit düşen 3. Genel Sekreteri Kazım Çelik'in Elazığ'da bulunan tahrip olan mezarı Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri tarafından yaptırıldı.

"Faşizmin en azgın ve barbar saldırılarını yaşadığımız bu süreçte, şehitlerimize, değerlerimize ve evlatlarımıza sıkı sıkıya bağlanarak yanıt olacağız" diyen Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri, devletin yalnızlaştırma, tecrit ve yıldırma politikalarına karşı, dayanışma ve mücadele vurgusu yaptı. Devrimcilerin, yurtseverlerin cenazelerine ve mezarlarına yönelik saldırı politikası devletin tüm organları tarafından sürdürülürken, PŞTA, "Evlatlarımızın, mücadele miraslarına, her ne pahasına olursa olsun onların cenazelerine ve mezarlarına sahip çıkarak sahip çıkacağız. Onları nasıl ki kavga sloganlarıyla ölümsüzlüğe uğurluyorsak, aynı

inanç ve cesaretle mezarlarına da miraslarına da sahip çıkacağız" dedi.

PROLETARYA PARTİSİ'NİN ŞEHİT DÜŞEN 3. GENEL SEKRETERİ: KAZIM ÇELİK

1987 yılının 20 Mayıs'ında Elazığ'ın Palu ilçesinde Proletarya Partisi'ne bağlı Halk Ordusu savaşçıları Hıdır Aykır, Cihan Taş, Müslüm Emre ve Ali Kayadoğan ile birlikte ölümsüzleşen Kazım Çelik, gerilla faaliyetini asla terk etmedi; önderliğin hele hele en zor süreçte partinin başında olması

ve Partiye sıkı sıkıya sarılması gerektiğinin bilincindeydi.

Kazım Çelik 12 Eylül Askeri Faşist Cunta terörünün bütün hızıyla sürdürdüğü o zor süreçte Genel Sekreterlik görevini yürütüyordu. 1983 sonundan itibaren sağ çizginin önderlikte tamamen egemenlik sağlama-sı ile kadroların büyük şehirlerde, dahası yurt dışına çekmekle korunabileceği, barışçıl bir evrim süreci geçirmek gerektiği anlayışlarının egemenlik sağlama-sına rağmen Kazım Çelik, bu egemen anlayışa göre hareket etmedi. Parti önderliğinin özellikle o zor koşullarda kırsal alanda örgütün başında ve silahlı mücadele içinde korunabileceği, onun içinde geliştirilebileceğinde ısrar ediyordu. Savunduğu bu düşünceye uygun hareket etti ve silah elde, Elazığ Palu'da kavga ve parti sloganlarıyla ölümsüzleşti.

Girit'te "Türk-Yunan Gerilimi ve Bölgedeki Gelişmeler" Konulu Panel Gerçekleştirildi

YUNANİSTAN- 9 Ekim'de Girit'in Han-ya kentinde Parko Irinis Ton Laon'da KKE (m-l) tarafından düzenlenen ve TKP/ML'nin de katılımcısı olduğu Türk-Yunan ilişkileri ve bölgedeki gelişmelerin ele alındığı bir panel düzenlendi.

KKE (m-l) adına yapılan sunumda; "Yunanistan'da egemenler, "Türk saldırganlığı propagandası" yaparak tüm bu gerilimlerde kendi payını gölgelemeye çalışmaktadır. Doğu Akdeniz'de Yunanistan da en az Türkiye kadar gerilimi tırmandıran taraflardan biri olmaktadır. Fakat Türk saldırganlığı söylemini kullanarak iç politikada herkesi "vatan savunusu" argümanı etrafında toplamaya çalışmaktadır. Bu çekişme tümüyle gericidir. Ve halkların çıkarına değil, zararınadır" denildi.

Ardından söz alan TKP/ML temsilcisi de bölgede son dönemde kızışan emperyalist pazar yarışına ve onlara uşaklık eden devletlerin kendi aralarındaki çelişkilerin yer yer sıcak çatışmaya evrildiğini belirterek: "Tüm bu çekişmeler bölge halklarının geleceğinin emperyalistler ve onların yerli uşakları olan gerici sınıflar tarafından nasıl tehlikeye atıldığını göstermektedir. Bir yandan gericiler halkları kendi gerici emelleri için seferber edip şovenizmle besleyerek diğer halklara düşmanlaştırmaya, diğer yandan da savaşın ve krizin faturasını halkın sırtına yüklemeye çalışmaktadır. Halkların bu gerici çekişmelerde hiçbir çıkarı yoktur. Aksine bu çekişmeler onlara katliam, düşmanlık ve baskıdan başka bir şey vermeyecektir." dedi.

TKP/ML temsilcisi devamında, Dersim'de katledilen Nubar, Rosa, Özgür ve Asmin yoldaşların cenazelerinin ailelerine ve yoldaşlarına hala teslim edilmediğini söyleyerek, faşist Türk devletinin yoldaşları katletmesi yetmiyormuş gibi cenazelere işkence yaptığı ve cenazelerin teslim alınma sürecini dahi bir işkence sürecine dönüştürdüğünü söyledi. Yoldaşların kavgasının ısrarla sürdürüleceği, devrim ve komünizm mücadelesinin yükseltileceği belirtildi. Ardından Nubar, Rosa, Özgür, Asmin ve tüm devrim ve komünizm şehitleri anısına yapılan saygı duruşunun ardından Yunanca "Ölümsüzdür" sloganları ile etkinlik sonlandırıldı.

TKP/ML Militanları Halk Savaşçılarını Selamladı

HABER MERKEZİ- Elimize e-mail yoluyla ulaşan habere göre Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist (TKP/ML) militanları Gülsuyu, Sarıgazi ve Pendik'te eylemler düzenleyerek Halk Savaşçılarını selamladı.

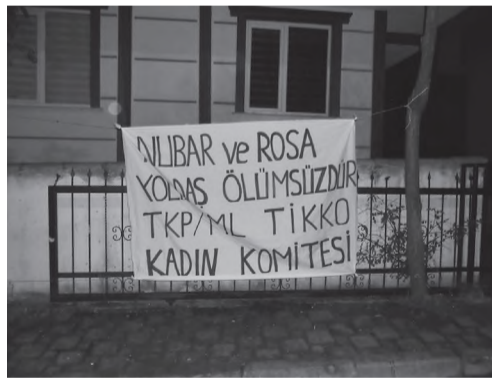
3 Ekim'de Pendik'te AKP bürosuna el yapımı patlayıcı ile eylem düzenlediklerini ifade eden TKP/ML militanları açıklamalarında "Şehit yoldaşlarımızın geçtikleri sokaklarda, kavgaya tutuştukları yollarda izlerini sürüyoruz. Onların, işçiler, emekçiler, ezilenlerle durdukları halaylardan kolları ayrılmadı. Onlar yine bir grevde kitlenin ortasında, bir emekçi semtinin, bir okul kampüsünün barikatında dövüşüyorlar" ifadelerine yer verdi.

6-9 Eylül tarihlerinde Ovacık'ta yaşanan bombardımanda ölümsüzleşen TKP/ML MK üyesi Erol Volkan İldem (Nubar) ve TKP/ML İleri Militanı Fadime Çakıl (Rosa)'ı selamlayan militanlar, onları anmanın savaşma ve MLM çizgide ısrar etmekle olacağını belirttiler.

TKP/ML militanları, 6-9 Eylül tarihlerinde Ovacık kırsalında yaşanan bombardımanda ölümsüzleşen TKP/ML MK üyesi Erol Volkan İldem (Nubar) ile Fadime Çakıl (Rosa)'ı İstanbul'un Gülsuyu semtinde düzenledikleri kor-

san eylemle andı.

Molotoflarla yol keserek "TİKKO Şehitleri Ölümsüzdür" yazılı pankart asan militanlar, "Silah elde Komünist Önder Nubar yoldaş ve yiğit komutan Rosa ölümsüzleşirken, partimize ve halka sonsuz bir güvenle, yerlerinin doldurulacağından emin olarak

hareket etmişlerdir. Şimdi onların bu güvenine karşılık verme, onların mevzilerini düşmana daha fazla öfke ve kine dönüştürerek doldurma zamanıdır" ifadelerini kullandı.

TKP/ML Kadın Komitesi de Sarıgazi'de pankart asarak Halk Savaşçılarını selamladı. Kadın Komitesi'nin açıklaması şu şekilde;

"Selam olsun karanlıkları can bedeli aydınlığa çıkartmak için mücadele edenlere, silah elde düşünelere-dövüşenlere. Acımız asla hıncımızdan

daha büyük olmayacak. Düşenlerimizi güneşe uğurlarken yaralarımızı daha sıkı saracak, yoldaşlarımızın bıraktığı mücadele sancağını daha ileriye taşıyacağız.

Emekçi halkımız, yoldaşlar; iki yoldaşımız TC devletinin üç gün aralıksız süren saldırıları sonucu şehit düştüler. TC'nin son teknolojik silahlarıyla sürdürdüğü üç günlük savaşına iki yoldaşımız çelikten iradeyle karşılık vermiştir. Havadan ve karadan sürdürülen bu üç günlük savaş düşmanın nedeni büyük bir korku duyduğunun sadece bir göstergesi olmuştur.

27 gündür cenazelerimiz ailelerine, yoldaşlarına teslim edilmiyor. Yoldaşlarımızı katledenler, bedenlerine en aşağılık işkenceleri yapanlar ailelerimizin acılarının katlanmasını istiyor. Yoldaşlarımız düşman karşısında can feda bir direnişle görevlerini yerine getirdiler. Bizler de Nubar ve Rosa'la şarak görevlerimizi yerine getireceğiz. Acılarımız sınıf kinine, hesap sorma bilincine dönüştürerek onları son yolculuklarına uğurlayacağız.

Emeği sömürülen, kimliği yoksayılan, bedeni köleleştirilen göğün yarısı kadınlar; Meral Yakar yoldaşla başlayan kadının kurtuluş mücadelesi Rosalarla sürüyor-sürecek..."

Sınıf Çelişkisine ve Kitlelere Odaklanalım, Sağlam Parti Örgütlülükleri Yaratalım

Devrimci-komünist mücadele faşizmin tasfiye saldırıları altında bir tutunma savaşı veriyor. Çoğu kez sınırlı güç ve olanaklarla sürdürülen ve bir irade savaşı biçimini alan bu direniş, devrimci ideolojinin korunması ve geleceğe taşınması bakımından da önem taşıyor. Zira devrim ve iktidar bilincinin kırıldığı yerde, ortaya çıkan tahribatı telafi etmek, fiziki kayıpları telafi etmekten her zaman daha zordur. Bu nedenle faşizmin tasfiye saldırıları da iki yönlüdür. Düşman fiziki darbe ve tasfiyeye yoğunlaşırken bile asıl olarak stratejik kırılmaları ve ideolojik tasfiyeyi amaçlar. Bu koşullarda her bir politik güç nezdinde ideolojik sağlamlık ve stratejik ısrar sınırdır. Kuşkusuz bu sınama yine politik sahada ve maddi koşullar içerisinde gerçekleşir. Fiziki saldırıların ideolojik hedeflerle yürütüldüğü yerde, ideolojik duruş da somut bir direniş ve mücadelede vücut bulmak zorundadır.

Devrimci-komünist mücadele için ortaya koyduğumuz tutunma savaşının, farklı çizgilerle, diğer haklı mücadeleler ve onun politik-örgütsel formları için de geçerli olduğunu söylemek gerekir. Kürt ulusal mücadelesi, sendikal mücadele, kadın mücadelesi, gençlik mücadelesi, Alevilerin mücadelesi, çevre mücadelesi vb... Her biri kendi koşulları içerisinde ve birbiriyle etkileşim halinde kendini korumaya ve devam ettirmeye çalışmaktadır. Ancak özellikle de bu alanlarda sürece yön veren ideoloji ve örgütlenmeler bakımından reformist, düzeniçi, liberal eğilimlerin ağır bastığı bir gerçektir. Faşizmin, hâkim sınıflar ve devlet gerçekliğiyle ilişkisine ve faşizmin topyekûn saldırısının nasıl aşılacağına dair yaşanan bilinç bulanıklığı, bu alanlar nezdinde seçimlere ve düzen partilerine bel bağlayan bir arayışı ortaya çıkarıyor. Bu arayışın

diğer yüzünde ise faşist hükümetin, ekonomik ve siyasi gelişmelerin seyri içinde kendiliğinden düşeceği beklentisi bulunuyor. Söz konusu beklentiler, öz güçlere ve devrimci bir mücadele ısrarına dayanmadığı için ortaya konan mücadele de belli bir sınırı aşmamakta, her geçen gün kendi içinde ideolojik, politik ve örgütsel bir yozlaşma yaşamaktadır. Özellikle belli alanlarda bu yozlaşmanın etkile-

ya emperyalist hegemonyada öne çıkmak; Türkiye, değişen dünya dengeleri içerisinde geriye düşmemek, mümkünse kapitalist-emperyalist zincirde daha iyi bir yer elde etmek; AKP, her şeyi göze alarak iktidarını sürdürmek; CHP, fırsat kollayarak iktidar olmak vs. istemektedir. Hükümetteki AKP'nin fiziki saldırıları ve düzen muhalefetindeki CHP'nin kendine yedekleme politikaları altındaki devrim-

tin, bugününü devam ettirmek amacıyla yanında gelecek mücadelelere ve iktidar savaşlarına da hazırlık niteliği taşıyor.

SAĞLAM İLLEGAL ÖRGÜTLÜLÜKLER KİTLELER İÇERİSİNDE İNŞA EDİLEBİLİR

Yukarıda ortaya koyduğumuz tablo, devrimci-komünistlere de zorlu görevler yüklemektedir. Kitlelerin parlamenterist hayallerin peşinden sürüklenmesine karşı durmak ve faşizme karşı halkın mücadelesini geliştirmek bu görevlerden en kapsayıcı olanıdır. Bunu yapabilmek için ideolojik-politik bir mücadele sürdürmek zorunludur ancak bu yeterli değildir. Bu ideolojik-politik mücadelenin geniş kesimlere etki edebilmesi için somut bir güç olarak gelişmesi gerekir. Bu da devrimci faaliyetlerin geliştirilmesi ve örgütsel gelişimle ilgilidir. Nasıl ki düşmanlarımız, geleceği de öngören bir devamlılık peşindeyse devrimci-komünistler de bugününü ve geleceği içinde barındıran bir hat ve somut iddiayla hareket etmek, bunun gerektirdiği çok yönlü görevleri yerine getirmek zorundadır.

rini daha fazla görmek mümkündür. Sendikalarda, Alevi kurumlarında yaşanan tartışmalara, kadın mücadelesinde hâkim hale gelen anlayışlara, seçim ve ittifak yönelimlerine vb. bakarak birçok sonuca ulaşmak mümkün. Kuşkusuz tersi çaba ve yönelimler de mevcuttur ancak hâkim çizgi ve anlayışların küçük burjuva, reformist ve liberal anlayışlardan beslendiği tartışmasızdır.

Odağa alınan sorunlar ve içine hap-solunan koşullar içerisinde yeterince üzerinde durulmasa da tüm bu yaşananların dünyada yaşanan ekonomik ve politik süreçlerle ilişkisi güçlüdür. Devletler de dahil olmak üzere her bir politik gücün, hâkim pozisyonunu korumak ya da hâkim pozisyona gelmek için "oyunun kurallarını" düne nazaran daha fazla zorladığı, yeni konsept ve stratejiler geliştirdiği bir süreçten geçilmektedir. Kabaca örneklemek gerekirse ABD emperyalist hegemonyasını korumak, Çin ve Rus-

ci-demokratik mücadeleler ise söylemi "sol, sosyalist" pratiği ise düzeniçi ve reformist bir ikilem içinde varlığını korumakla meşgul durumdadır.

Emperyalist güçlerden yarı sömürgelere, faşist iktidarlardan ise halka ve devrimci-komünist güçlere yönelen baskının birbiriyle ilişkisi, dünyadaki gelişmelerin ülkeleri; her bir ülkedeki gelişmelerin ise dünyadaki dengeleri etkilediği bir zincirleme ilişkiyi içinde barındırıyor. Bu zincirleme ilişkinin düne nazaran daha yoğun ve aktif bir biçimde cereyan edeceğini söylemek gerekir. Bugün gerillaya karşı gerçekleştirilen bombardıman ve imha planlarının; silahlı mücadele yürüten örgütlere karşı özel yönelimlerin, HDP'ye ve devrimci-demokratik güçlere yönelen operasyonların; barolara, odalara ve birliklere yönelik müdahalelerin; işçilere dönük grev ve eylem yasaklarının her biri bahsedilen koşullarla ilişkilidir. Bu baskı ve tasfiye politikaları devlet ve hüküme-

Devletin illegal ve silahlı mücadelelere yönelik tasfiye politikası korunması ve geliştirilmesi gerekenin ne olduğunu da belli oranda ortaya koymaktadır. Ancak bunu bilmek tek başına yeterli değildir. Silahlı mücadeleyi geliştirmek, en genel ifadeyle onu halka mal etmekle mümkündür. Halk Savaşı bugünkü öncü pozisyonunu, kitlelerin çelişkilerine ve örgütlenmesine yoğunlaşarak derinleştirebilir ve daha ileri bir safhaya taşıyabilir. Bu ise halkın içinde sağlam örgütlülükler ve özeldede güçlü yerel örgütler kurabilmekle ilgilidir. Aksi halde silahlı mücadelenin düşmanın kuşatmasını kırması ve savaşı geliştirmesi mümkün değildir.

Silahlı mücadele yönelimini koruyup geliştirecek olan sağlam örgütlülük-

Devletin illegal ve silahlı mücadelelere yönelik tasfiye politikası korunması ve geliştirilmesi gerekenin ne olduğunu da belli oranda ortaya koymaktadır. Ancak bunu bilmek tek başına yeterli değildir. Silahlı mücadeleyi geliştirmek, en genel ifadesiyle onu halka maletmekle mümkündür. Halk savaşı bugünkü öncü pozisyonunu, kitlelerin çelişkilerine ve örgütlenmesine yoğunlaşarak derinleştirebilir ve daha ileri bir safhaya taşıyabilir. Bu ise halkın içinde sağlam örgütlülükler ve özeld güçlü yerel örgütlükler kurabilmekle ilgilidir. Aksi halde silahlı mücadelenin düşmanın kuşatmasını kırması ve savaşı geliştirmesi mümkün değildir.

ler ancak illegal mücadele içerisinde geliştirilebilir. Tüm örgütün illegal mücadelede ustalaşması önemli bir yerde durmaktadır ancak sağlam illegal örgütlülükler yaratmanın anahtarı da yine kitleler içerisinde örgütlenmekten geçer. Illegal mücadele ve örgüt biçimlerinin gerçek misyonunu oynayabilmesi, kitle mücadelesi ve kitle örgütleri içerisinde gelişkin bir faaliyetle mümkündür. Kitlelerden kopuk, dar örgütsel ihtiyaçlarla sınırlı bir illegale kendini yaşatmakta zorluk çeker. Bu zorluk sadece örgütsel ve pratik açıdan değil ideolojik olarak da kendini gösterir.

Devrimci mücadelelerin düzeyine bağlı olarak kitleliliğin zayıf olduğu, yarı-legal kitle örgütlenmelerinin geliştirilemediği koşullarda legal alanlardaki mücadele ve örgütlenme biçimleri, kitlelere ulaşmada ve politik açıdan onlara nüfuz etmede önemli bir işlev kazanır. Devrimci-komünistler için legal mücadele ve örgütlenme biçimleri, illegal

mücadeleyi geliştirmenin ve sağlam illegal örgütlülükler yaratmanın bir aracıdır. Devrimci faaliyetler kitlelerin çelişkilerinden yola çıktığı ve kendini kitleler içerisinde örgütlediği oranda başarı kazanabilir. Illegal mücadelenin dar bir ilişki ağına hapsolmaması ve illegal örgütlenme yöneliminin başarı kazanması da buna bağlıdır.

Illegal örgütlenme yönelimi, illegal örgütlülüklerde kitle örgütlerine ve legal olanaklara dair bir bilinç gerektirdiği gibi kitle çalışmaları ve legal alanlardaki örgütlülüklerde de benzer bir bilinç gerektirir. Kitle çalışmaları ve legal faaliyetler, illegal faaliyet ve örgütlenmeyi güçlendirecek biçimde planlanmalı, illegal örgütlülüklerimizin kitlelere nüfuz edebileceği koşullar yaratılmalıdır. Çünkü illegal örgütlülükler bir anlamda parti

demektir. Tersi bir ele alış; örgütlülüğü legal biçimlere, faaliyetçileri ise legal bir yaşama hapsedmek demektir ki bu stratejik olarak yadsıdığımız bir gerçekliktir.

Stratejimizin illegal örgütlenme temeline dayandığını ve bunun esas olduğunu belirttiğimiz yerde legal ve

nu tartışmak, özellikle de bizim gibi köklü bir hareket için mümkün değildir. Bizim için sorun her zaman doğru politikalar geliştirmekle; kitle tabanını ve daha geniş kitlelerle buluşmamızı sağlayacak söz konusu olanakları değerlendirmekle ilgili olmuştur. Durum bugün de farklı değildir. Kitle

yarı-legal biçimlerin ise bunu tamamlayan tali bir unsur olduğunu belirtmiş oluruz. Bugün bu tali unsur, esas olanın geliştirilmesinde önemli bir işlev kazanmak zorundadır. Bu zorunluluk; ülkemizdeki mücadelenin, kitle örgütlerinin ve kuşkusuz örgütümüzün somut gerçekliğiyle yakından ilgilidir. Bu gerçeklikten sıyrılmak önce onu işlemeyi ve içindeki olanakları değerlendirmeyi gerekli kılar.

SİLAHLI MÜCADELENİN BAŞARISI KİTLE ÇALIŞMASINDA GİZLİDİR

Proletarya Partisi'nin yaşadığı zorlu birçok dönem hatırlanacak olursa; kuruluş yılları ve sınırlı özgün dönemler dışında parti hiçbir zaman kitle tabanına sahip olmamak ve kitlelere ulaşacak kanalların bulunmaması gibi bir sorunu tartışmadı. Böyle bir soru-

sınırlayarak onu politik açıdan pasif bir pozisyona iter.

Benzer bir sorunu kitle örgütleri, sendikalar vb. için de tartışmak mümkündür. Bugün özellikle bu alanlarda var olan ve elde edilebilecek olanaklara nazaran çok yetersiz bir yönelimimiz olduğu açıktır. Her şeyin; özeld illegal ve silahlı mücadelenin, kitle çalışması ve kitleleşmeyle ilişkisini bu kadar net ortaya koyduğumuzda, bu alandaki faaliyetlere yoğunlaşma görevini de ortaya koymuş oluruz. Ancak söz konusu olanakları ve daha fazlasına ulaşabileceğimiz kanalları gerektiği gibi değerlendirebildiğimiz söylenemez. Bugün her bir örgütlülüğümüz ve her bir faaliyetçimiz, dar

örgütsel işler ve sınırlı bir parti tabanıyla kurduğu ilişkiler dışında ne kadar kitlelerle ilişkili olduğunu, onların çelişkisi ve sorunlarını örgütlenme noktasında ne yapabildiğini sorgulamak zorundadır. Yürüttüğümüz faaliyetin sorgulanması, faaliyetimizin kitleye ve kitle örgütlerine dönük yetersizliklerini gidermemizin de anahtarıdır. Parti tabanını pasif kılan yanlış ele alışların; kitle örgütleri, sendikalar vb. nezdinde ise onları kendi haline bırakan, örgütlenme ve önderlik görevini yerine getiremeyen bir sonuç doğurduğu ortadadır.

Devrimci mücadele ve özeld silahlı mücadele, sınıf mücadelesinin bir parçası ve onun en ileri biçimidir. Kitle çalışması, sınıfsal çelişkilerin örgütlenmesi ve geliştirilerek devrimci mücadeleye kanalize edilmesi içindir. Sınıf çelişkisi ve kitle çalışmasından koptuğumuz ya da mücadelenin ortaya çıkardığı sorunların çözümünü burada aramadığımız durumda, mücadelenin ortaya çıkardığı kayıpları telafi etmemiz ve daha ileriye adım atmamız da mümkün değildir. Illegal ve silahlı mücadeleyi geliştirmek öze odaklanmayı ve her bir mücadele biçiminin birbiriyle ilişkisini doğru kurmayı gerektirir. Bu öz, sınıf çelişkisidir ve bu çelişkiyi örgütleyebildiğimiz oranda devrimci mücadelemiz ve örgütlülüklerimiz de asıl amaç ve işlevinde daha başarılı bir biçimde konumlanmış olacaktır.

"Kimse Karanlığa Uyanmanın D

TİKKO Dersim Bölge Komutanımız Özg

HABER MERKEZİ- TKP/ML MK-SB tarafından yapılan açıklamaya göre TKP/ML TİKKO Dersim Bölge Komutanı Ali Kemal Yılmaz (Özgür) ile TİKKO savaşçısı Gökçe Kurban (Asmin) Dersim Ovacık'ta yaşanan bombardımanda ölümsüzleşti. ikk-online2.net sitesinde yer alan TKP/ML MK-SB'nin açıklaması şu şekilde;

"Türk, Kürt ve Çeşitli Milliyetlerden Emekçi Halkımız ve Kavgamızın Teminatı Enternasyonal Proletarya;

Faşist diktatörlüğün yenilmez olduğunu düşündüğü bu günlerde; başta gerilla güçleri olmak üzere tüm halk kitlelerine yönelik topyekün saldırının kesintisiz sürdüğü bu yıllarda; Rojava'dan Kuzey Afrika'ya, Kafkasya'dan Doğu Akdeniz'e askeri işgal ve saldırganlık seferine çıktığı bu dönemde; şovenizmin iğrenç bir kuşatma ile zihinleri zapt ettiği bu zamanlarda; sınıf kavgasındaki gerilemeyi "güçlerini koruma", "uzlaşma", "düzenicilik" siyasetine çevirerek "Kışlık Saray kuşatması var da biz mi görmüyoruz" bayraktarlığı ile iktidar perspektifli siyasetin yerine tasfiyeciliğin ikame edildiği bu koşullarda; faşist diktatörlüğün teknolojik gücünün, gerillaya üstünlüğünün abartılıp savaş alanlarının terk edildiği bu süreçte; karanlığın en zifiri halinin karabasan gibi çöktüğü, umutsuzluğun kol gezdiği, inançsızlığın cirit attığı, karşı-devrimin en pervasız en hoyrat ve en berbat hallerinin yaşandığı ve zamanın ruhunu kuşatan bu durumda Partimiz, Dersim'de kızıl sancağındaki "Yaşasın Halk Savaşı'nın Zaferi" şiarını haykırarak tüm bu sürece meydan okumaya devam ediyor. Önce savaşın göbeğinde Partimizin seçkin kadrosu ve MK üyesi Nubar'ın (Erol Volkan İldem) "Politik iktidarı kazanmak için gerilla savaşında ısrar" diyen gur sesi haykırdı geleceğimizin yapı taşı Rosa ile birlikte. Sonra Dersim Bölge Komutanı Özgür'ün (Ali Kemal Yılmaz) "tutunma savaşını başaracağız, ağır bedellerle ve

en üst düzeyde kayıplarla da olsa" diyen talimatı geldi Asmin'le (Gökçe Kurban) birlikte. Partimizin genel siyasi çizgisinin şah damarı olan gerilla alanında, önce alanın politik önderinden sonra Komutanından gur sesler patlak verdi.

Emekçi Halkımız,

1 Ekim'den 4 Ekim'e kadar Dersim-Ovacık Büyükköy'de, faşist diktatörlük, şehir merkezinde dahi evlerin camlarını sarsacak yoğunlukta ve boyutta SİHA, F-16'lar ve helikopterlerle ağır bir bombardıman gerçekleştirmiştir. Faşizmin tüm askeri olanak ve imkanlarıyla gerçekleştirdiği bu operasyonda Partimizin Üyesi, Dersim Bölge Komutanı Özgür (Ali Kemal Yılmaz) ile

Soylu ve faşist cellatlar bilmelidir ki hiçbir saldırınız ve yönteminiz gözümüzü korkutmayacaktır. Faşist diktatörlüğün mesajını net ve kesin olarak aldık. İşte bizim size mesajımız: Canınıza okumak, TKP/ML'nin kızıl kurşunlarıyla hesap sormak, Halk Savaşı'nın zaferi için daha azimli ve kararlı olmak, yoldaşlarımızın kesilmiş başlarını daha güçlü bedel ödetme bilincine dönüştürmek.

Şunu bilmelisiniz ki kesilmiş başlar karşınıza daha fazla davaya inanmış, savaşa odaklanmış, hesap sormaya kilitlenmiş başlar olarak çıkacaktır.

Özgür yoldaş 1985'de Sivaslı emekçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. 16

Bölge Komutanlığı'nda örgütlenir ve Bölge Komutan Yardımcısı olur. 2017'den ölümsüzleşene kadar ise Bölge Komutanı'dır. 2015 yılında Özgür yoldaş Parti Aday Üyesi olur. Parti içi tartışma ve hizipçi süreçten kaynaklı Aday Üyelik süreci dolmasına rağmen ve hizipçi anlayışın manüplasyonlarla "naylon üyelik" tartışması yapmasını engellemek için DPK tarafından üyeliğinin onaylanması beklenilir. Devamında Sağ Tasfiyeci Parti ve Savaş Kaçkını Güruh'un ayrılmasından sonra Parti üyeliği onaylandı. 2015'de partide boy veren hizipçiliğe karşı etkin

TİKKO'nun savaşçılarından Partimizin İleri Militanı Asmin (Gökçe Kurban) yoldaşlar ölümsüzleşmiştir.

Faşist diktatörlük sevinç çılgınlığını yine Süleyman Soylu ile duyurmuştur. Ancak düşman sadece bu çılgınlarla yetinmemiştir. Yoldaşlarımızın kafasını keserek ne düzeyde bir öfke ve korku girdabında olduğunu da göstermiştir. Ortadoğu'da "kardeşlik hukuku" geliştirdiği Cihadist örgütlerin korku ve dehşet saçan yöntemi ile bizlere mesaj vermektedir. Ancak gerillaya karşı bu yöntemler ve barbarlık yeni değildir. PKK'nin yürüttüğü gerilla mücadelesine karşı çaresizleştiği noktada bu yöntemlerle psikolojik savaşı tırmandırmıştır. Süleyman

yaşında lise faaliyeti içinde TMLGB ile sınıf mücadelesine girdi. Kısa sürede TMLGB faaliyetinde öne çıkmayı başardı. TMLGB'nin mahkum ettiği "sol" çizgiden yeni yönelime girdiği sürecin ilk militanlarından oldu. Ortaya konulan T. Kürdistanı'nda örgütlenme yönelimiyle Diyarbakır Dicle Üniversitesi'ni kazandı. 2003 yılında TMLGB üyesi oldu. T. Kürdistanı Bölge Komitesi'nde örgütlendi ve 2007'de gerillaya katılana kadar Komsomol'un etkin bir kadrosu olarak sınıf mücadelesinde yer aldı. Komsomol'da ortaya çıkan tüm özellikleri gerilla alanında da kendisini gösterir. Kısa sürede kitle çalışmasındaki yetenekleri, cüreti ve ataklığı ile komutanlık basamaklarını hızla tırmanır. 2011 yılında Dersim

tutum alır. Sağ Tasfiyeci Parti Ve Savaş Kaçkını Güruh'un gerilla alanında gerçekleştirmeye çalıştığı hizipçi çalışmaya karşı aktif bir partili olarak konumlanır. Gerilladaki bozgunculuğa prim vermez. Bu güruhün çürümüş ve yozlaşmış yapısına karşı Partiyi daha aktif ve sert tedbirler geliştirmede için eleştirir. Özgür yoldaş, kavgada kararlı olduğu kadar sorun çözümede iradeliidir. Gerilla Savaşı'nda sorumluluk almaktan asla geri durmaz. Ancak gerillada en fazla öne çıkan yanı; en kötü koşullar içinde gerillanın moralini yükseltmek, kavgaya ve partiye daha sıkı bağlanmasını sağlamaktır. Onun olduğu yerde, bulunduğu koşullarda umutsuzluk yoktur. Onun olduğu yerde kitlelerle sağlam ve

Yeni Sabahlara Güneş Olanlar!..

Özgür İle Savaşçımız Asmin Ölümsüzdür!"

sıkı ilişki vardır. Onun olduğu yerde yoldaşlarının tereddütsüzlüğü ve sonsuz bir güven hali vardır.

Komutanı Özgür'ün gözbebeği, gelecek umudu Asmin, 1997 Dersim Pertek'de doğdu. Asmin yoldaş devrimci düşüncelerle daha çocuk yaşta tanıştı. Dersim Atatürk Anadolu Lisesi'nde okurken Komsomol'un Lise faaliyetinde örgütlendi. Kısa zamanda eylemlerin aktif bir militanı haline geldi. Halkın hele de

yaşanan kayıplar onu geriletmedi. O içinde bulunduğumuz tutunma savaşımızın genç, dinamik bir savaşçısı ve partisini gözbebeği gibi koruyan bir militanı oldu.

Yoldaşlar, dostlar,

Zor olanı başarma, imkansız görününe vakit tanıma zamanıdır.

Ağır kayıplar veriyoruz. Savaşın ve sınıf mücadelesinin yasasını kavrayarak bu kayıpları göğüsleme, acılarımızı sağaltma ve öfkemizi bileme çabasındayız. Sınıf mücadelesini, parti bilinci, komünizme olan inançla savaş yıllarında faşist iktidarlara karşı kazanıyoruz.

Silah elde MK

Türk, Kürt ve Çeşitli Milliyetlerden Emekçi Halkımız,

Verdiğimiz kayıplar tarihin bu kesitinde çok büyüktür. Acımız öfkemizi bileylemektedir. Öfkemiz devrim mücadelesinde uzlaşmaz karşıtlığın daha net ve kararlı kavranışına neden olmaktadır. Bu kavrayıştır ki iktidar mücadelesinde daha bir berrak, savaşın sorunlarını kavramada daha titiz, mevzileri doldurmada daha cüretli, Halk Savaşı'nı yükseltmede daha kararlı olmamıza neden olmaktadır. Proletaryanın her şeyi kazanmaya ve kendini yok etmeye yazgılanmış uzlaşmazlığını kavgada her düşen

1. Parti Kongremizin bu talimatını Nubarlaştıracamız.

Özgür gibi ordulaşacağız, Halk Savaşı'nı yükseltmek ve muzaffer kılmak için. Evet Kongremizin "Halk Savaşı'nı Yükseltme" talimatını Özgürleşerek yapacağız.

Rosa ve Asmin gibi Savaşta Tutanacağız, örgütlenme düzeyimizi geliştirerek savaşı karşılayacağız. Kongremizin "daha sağlam, militan ve disiplinli parti örgütleri" talimatını Rosalaşarak Asminleşerek gerçekleştireceğiz.

Yoldaşlarımız, Parti çizgisinin talimatlarını gerçekleştirirken bu talimatları daha donanımlı kılma çağrısı yapmışlardır. Şimdi bu çağrıya tüm ruhumuzla, benliğimizle sahip çıkacağız ve elbette hakkını vereceğiz. Bu iddia ve kararlılıktayız. Halkımızın kadınları ve oğulları çağrınızı duyacak, partimizin kadro, üye ve militanları mevzilerinizi azimle ve tereddüt etmeden dolduracak. Daha güçlü ve daha kararlı, daha donanımlı ve daha ısrarlı şekilde Halk Savaşı çizgisinde ısrar edeceğiz.

Partileşmede Nubar, Ordulaşmada Özgür, Militanlaşmada Rosa ve Asmin!

Komutan Özgür ve Asmin Yoldaşlar Ölümsüzdür!

Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız!

Yaşasın Halk Savaşının Zaferi!

Patron-Ağa Devletini Yıkacağız Halk İktidarını Kuracağız!

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

Yaşasın Partimiz TKP/ML, Önderliğindeki TİKKO, TMLGB!

TKP/ML MK-SB

EKİM 2020"

kadınların, çocukların yaşadığı acıları, çelişkileri en derinden hissetti. Sınıf arkadaşı ve can yoldaşı olan Rosa (Fadime Çakıl) ile birlikte bir gurup liseli genç "kimse karanlıklara uyanmasın diye sabahlara güneş olmaya" karar verdi. Rosa yoldaşın ilk adımı atmasının ardından 2014 yılının Ekim ayında cüretini ve inancını kuşanarak gerillaya katıldı. Kısa zamanda canlılığı ve coşkusuyla gerilla içinde büyük bir yer kapladı. Yanı başında ölümsüzleşen her yoldaşı onun düşmana olan kinini ve hesap sorma bilincini arttırdı. Genç yaşında partimiz için ağır olan bir süreci Asmin yoldaş tereddütsüz karşıladı. Ne sağ tasfiyecilik kaçınılığın yaratmaya çalıştığı umutsuzluk, ne düşmanın yoğun operasyonları, ne

Üyemizi ve Bölge Komutanımızı kaybettik. Onları kutsallaştırma, efsaneleştirme niyetimiz yok. Çünkü bulunduğumuz koşullar ve içinden geçtiğimiz şartlarda, bu konumlanışı almak bunu sürdürmek zaten destansı niteliktedir. Kitlelerin çelişkileri ve politik ihtiyaçları üzerinden şekillenip önderleşen ve militanlaşan, kavradıkları dünyayı değiştirme ve politik iktidar iddiası ile kuşanan bir kahramanlık ve tutum söz konusudur. Bu açık, apaçık bir gerçektir. Bu çizgide sebatla, ısrarla, kararlılıkla Halk Savaşı'nın zaferine inançla ilerleyeceğiz.

yoldaşımız bize yeniden kavratıyor. Bu kazanma iddiasını daha donanımlı, daha ileride kavrama talimatına dönüşüyor akan her damla kan, düşen her can.

Nubar'ın partileşme talimatı, Özgür'ün ordulaşma ısrarı, Rosa ve Asmin'in savaşta tutunma kararlılığı şimdi partimize yeni bir ruh, yeni bir donanım, yeni bir hamle ve yeni bir umutla hareket etme zorunluluğunu yüklüyor.

Yoldaşlar, bu zorunluluğu kabul ediyoruz. Nubar gibi "partileşerek proleter devrimciliği geliştireceğiz."

KOLEKTİF DOĞRULTU

Erken Büyüme Zorunda Kalan Rosa Hopa ve Asmin Welat'a..

Onlar aynı sıra arkadaşı iki genç kadındı. Erken büyüme zorunda kalan iki çocuğu aslında. Çocuklar erken büyür bizim ülkemizde. Tıpkı kadınların çabuk büyüme zorunda kaldıkları gibi. Yaşadıkları coğrafyada daha çocukken tanıklık ettiler haksızlıklara. Daha çocukken öğrendiler şiddeti, acıyı. Daha çocukken gördüler yürünecek yolun hangisi olduğunu. Bu düzeni değiştirmeye cüret ettiklerinde Rosa 16, Asmin 15 yaşındaydı. O yaşa gelene kadar ne çok acılar yaşamış, ne çok şiddete tanıklık etmek zorunda kalmışlardı. Küçük bedenlerine sığdırdıkları kocaman yürekleriyle eylemlerin en önünde yer aldılar. Güç aldılar birbirlerinden, haklı çılgınlıklarından. Yüreklerinin çılgınlıklarını kavga sloganlarıyla birleştirdiler. Beş kadın yoldaşın her birinin mücadele yaşamı, onların yollarını çizmelerinde kutup yıldızı oldu.

Ve karar verdiler. Madem ki bu kavgaya atılacaklardı, en ileride olmak gerekirdi. İçlerindeki sessiz çılgınlıkların çıkma zamanı gelmişti. Kendilerine dayatılan bütün toplumsal rollere isyan

ettiler. Artık kadınların sesinin daha gür çıkması gerekirdi. Halk ordusunda savaşa politik ve askeri önderlik eden kadınların ölümsüzleşmesi, onlar için bir çağrı olması gerekirdi. O boşluk dolacak, o yol yürünecekti. Çünkü içine doğdukları bu coğrafyanın her karışı sayısız direnişlere tanıklık etmişti. O bedeller boşuna verilmemişti. Şimdi sıranın kendilerinde olduğunu düşündüler ve kararlarını verdiler. Uçurumlarda yankılanan kadınların seslerini kendi seslerine katacak, kadının özgürleşme mücadelesinde bir adım daha öne çıkacaklardı. 2013 Ağustos ayında Rosa yoldaş attı ilk adımı. Ve bu adımla başta kendi faaliyet yürüttüğü lise olmak üzere birçok genç kadına da öncülük etti. Özellikle Zilan, Asmin ve Ekin yoldaşların katılımında Rosa yoldaşın etkisi çöktür.

2014 yazı Rosa yoldaşın ilk faaliyet dönemi idi. Onun gerillaya katılımı, bölgedeki genç kadınlara ulaşmada ön açıcı olmuş ve kısa zamanda kalabalık bir grupla kadın gerillalar olarak bir toplantı organize edilmişti. Rosa yoldaş bu toplantıda arkadaşlarının karşısına gerilla olarak çıkmanın gururunu yaşıyordu.

Tabii katıllı henüz bir ay olan Zilan yoldaş da benzeri bir duygu içinde bütün genç kadınlara gerillaya katılım çağrısı yapıyor, kendi özgün tarzıyla silahların gerilla için ne kadar önemli olduğunu anlatmaya çalışıyordu.

Grubun içinde Asmin yoldaş görmek Rosa yoldaş ayrıca heyecanlandırmış, aynı zamanda da gururlandırmıştı. Yanındaki yoldaşın kulağına hemen fısıldadı. "Sana bahsettiğim yoldaş bu. Adı Gökçe. O da katılmak istiyor" diye.

Genç kadınlar anlatılan herşeyi can kulağıyla dinliyor, kendilerinin neler yapabileceklerini tartışıyorlardı. Bir yandan da sistemi, kendilerini tanımaya çalışıyor, kadınların özgürleşmesi önündeki engellerin nasıl kaldırılacağını soruyorlardı kadın gerillalara. Sorumlu yoldaş bazı sorularda Rosa yoldaşa sözü veriyor, özellikle onun cevaplandırmasını istiyordu. Henüz daha çok yeni bir gerilla olmasına rağmen arkadaşlarına kadınların özgürleşmesi için mücadele etmekten başka bir seçenekleri olmadığını anlatmak, Rosa yoldaşın kendine güvenini daha da artırmıştı. Sorular artık si-

lahın nasıl kullanıldığına gelmişti. Rosa yoldaş, komutan yoldaşın gözetiminde silah ve bomba kullanımını bütün ayrıntılarıyla anlatırken Gökçe yoldaşın hiç bir şeyi kaçırmamaya çalışması, bütün ayrıntıları sorması dikkatlerden kaçmamıştı.

Toplantının bitmesini heyecanla bekleyen Gökçe yoldaş, ilk fırsatta sorumlu yoldaşın yanına yaklaşmış; "Yoldaş alımlar devam ediyor mu? Ben bahara kadar beklemek istemiyorum. Kararımı verdim. Artık bir gerilla olarak mücadeleyi sürdürmek istiyorum" demişti. Sonbahar süreci olmasından kaynaklı bazı ayrıntıların hızlı netleşmesi gerekirdi yoksa katılımın bahara kalma durumu olabilirdi. Gökçe yoldaşla gerilla olmak ve bunun getirdiği sorumluluklar, kendisinin ve örgütün beklentisi üzerine uzun uzun konuşmalar yapıldı. O artık kararını vermişti ve hiçbir şeyin kendisini durdurmasını istemiyordu. Ekim ayının sonlarında 19 Ekim 2014'te hızlı bir adım atmış oldu gerilla yaşamına. Yeni ismini yoldaşlarıyla belirledi. Dağlara kodlanan adı artık Asmin'di. Henüz 17 yaşındaydı. Ve gerillanın en küçüğü olma ünvanını Rosa yoldaştan devraldı. Rosa yoldaş artık deneyimli bir gerilla olarak Asmin yoldaşa gerilla yaşamını anlatacağı.

Asmin yoldaş gerilla açısından emek sürecinin en yoğun olduğu bir dönemde gelmişti. Kış hazırlıkları yapılıyordu. Yaz boyunca yürütülen faaliyetleri toparlamanın, sonuçlar çıkarıp yeniden pratiğe hazırlanmanın vaktiydi artık.

Zorlu bir yürüyüşle başladı gerilla yaşamı. Yağmur, çamur demeden düşe kalka da olsa varılacak yere varılmıştı. Yeni bir katılım, her zaman gerilla açısından bir coşku ve umut taşıyor. Asmin yoldaşın katılımı da öyle olmuştu. O yıl yeni katılanların hepsi faaliyete adapte olmaya başlamışlardı

bile. Asmin yoldaş son anda yetişmişti kafiye. Kadın olması, 17 yaşında olması

ayrı bir özgünlük katıyordu kendisine. Bu yüzden de hem yeni hem eski gerillalar merakla "17 yaşındaki genç kadın gerillayı" bekliyordu. Asmin yoldaş, incecik bir dal gibi, ilk bakışta sanki silahı kendinden büyük gibi duran bir halde şaşkın gözlerle bakıyordu herkese. Herkes sıcacık karşıladı onu. O zorlu yolculuğun yorgunluğunu, bu ilk yoldaş kucaklaşmalarında unutmıştu bile. İlk yabancılik ve meraklı bakışlar gülen kocaman gözlerle bırakmıştı kendini. Kararının ne kadar da doğru olduğunu düşündü bir kez daha. Ne de olsa çocukluk arkadaşı şimdi can yoldaşı olan Rosa'sı vardı. Artık kimse onları durduramazdı. Başlarda onun yanından hiç ayrılmıyor, her şeyi ona soruyordu. Rosa yoldaş Asmin yoldaşın bir an önce gerilla yaşamına adapte olması için bildiği her şeyi büyük bir özenle anlatıyor, bir yandan da onunla birlikte öğreniyordu.

Asmin yoldaş ne kadar zorlansa da hiç pes etmedi. İncecik bileklerine rağmen sürekli kendini zorlayarak kısa zamanda doğaya uyum sağlamayı başardı.

O artık gerillanın neşe kaynağıydı. Şen kahkahası Aliboğazı'nın bütün patikalarında, su başlarında, bütün noktalarında çınliyordu. Bir an önce herşeyi öğrenmek istiyor, herkese sorular soruyordu. Gözlerinde sürekli bir muziplik, çocuksu bir yan vardı. Yaşadığı heyecanı ve coşkuyu karşıdakine geçirmeyi hemen başarırdı. Bir şey anlatırken onunla birlikte yaşadığınız o anı sanki. Yoldaşlarının sevgisinin farkındaydı. Ve o da yoldaşlarına aynı sevgiyle bağlandı. İlk kamp faaliyetinde yürüttüğü tartışmalarda gerillaya katılmakta ne kadar geç kaldığını söyleyecek kadar çabuk benim-

sedi gerilla yaşamını.

6 Mayıs 2016 tarihi onu bu yaşam karşısında bir kez daha büyüttü. Sinan ve Rıza yoldaşların ölümsüzleştiği nokta baskınında Çiğdem yoldaşın komutanlığında, bombaların, alevlerin içinden büyük bir soğukkanlılıkla sıyrılmışlar ve yüzlerce düşman askerinin çemberini yararak yoldaşlarının yanına varmayı başarmışlardı. Yanı başında yoldaşlarını kaybetmenin acısıyla tanıştığında bu savaşta daha da büyüdüğünü hissetti. Artık onlar için de sıkacaktı mermilerini, onlar için de yürüyecekti bu yolu.

O artık deneyimli bir gerilla olarak yeni gelenlere gerilla yaşamını öğretiyordu. 12 yoldaşın kaybının

başarmıştı bir kez daha. Daha da büyüyerek adımladı patikaları. Ve daha önce ölümsüzleşen yoldaşlarının ardından yazdığı, "Tökezleyip kalktığımızda farklı bir şeyi anlayıp öyle doğruluruz. Her yerde bir anımız, her taşta, toprağın her karışında, ona karışan bir beden olur. Yüreğimiz bazen yangın yerine döner gidenlerin ardından. Dilimizde onları anlatan türküler, bilincimizde onların pratiği, namlularımızda sorulacak hesap" sözlerini hatırladı. Yılgınlığın, kaçkınlığın kol gezdiği bu süreçte Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu gerillası olarak düşmana meydan okudu.

6-9 Eylül'de Rosa ve Nubar yoldaşların ölümsüzleşmelerinin ardından aynı cüret ve aynı kararlılıkla

ardından aldığımız yaraların sarılmasında hiç tereddüt etmeden elini taşın altına koydu. Daha çok öğrenmeye, daha çok kendini yetkinleştirmeye çalıştı. Bu süreçte sabotajı öğrendi ve birçok pratikte görev aldı. "Yoldaşlarımızın hesabını soracak, onlardan boşalan mevzileri dolduracağız" sözleri hiç eksilmedi dilinden. Acılarımız ne kadar ağırsa sorumlulukların da o derece arttığının her yoldaş gibi o da farkındaydı. Düşmanın "bitirdik, bittiler" saldırılarının yanında karamsarlığa, yılgınlığa düşmedi bir kez bile. Gözlerindeki o çocuk gülüşlerini hiç kaybetmeden sınıksı tutundu savaşa. Şerzan yoldaşın ölümsüzleştiği çatışmada Rosa yoldaşla birlikte çatışarak çıkmayı

düşmana karşı silah kuşandı komutanı Özgür yoldaşla birlikte.

"Ben sabahlara güneş olmaya gidiyorum kimse karanlığa uyanmasın diye" demiş ve dağların yolunu adımlamıştı Rosa yoldaş. Asmin yoldaş bu sözü kendisine rehber edinerek yoldaşının açtığı yoldan yürümüş, aynı yolda yürümenin onurunu birlikte yaşamışlardı.

Rosa ve Asmin yoldaşlar yaşamlarına ve ölümsüzleştikleri zamana kadar kadının gerçek kurtuluş mücadelesinin adresini göstermekle sınırlı kalmadılar. Onlar mücadelelerin ortasında, gerilla savaşının içinde özgürleşerek özgürleşmenin adresini göstermiş ve kendi-

lerini bu amansız kavganın içinde yetkinleştirerek, özgürleştirmiştir. Her birinin militan, savaşçı ve komutanlaşma süreci aynı zamanda proletarya partisinin ideolojik-politik hattını kavrayışta derinleşme ve yetkinleşmeye paralel olmuştur. Onlar, kadının gerçek kurtuluş mücadelesinin sadece savaşmakla değil, savaşın politik karakterini kavrayarak, her ikisinin ilişkisini güçlü kavramaya başladıkça yetkinleşmiş, partileşmiş ve komutanlaşmıştır. Rosa partisinin geleceğinde yapı taşı olma özelliğini tam da bu kavrayışa sahip olduğu için almıştır.

Asmin tüm yetenek ve dikkatini askeri konularda yetkinleşmeye odaklarken bunu Proletarya Partisi'nin yol göstericiliği ile yapma hedefindeydi. O da biliyordu ki partinin kumandasında tüm yetkinleşmelerin gerçek değer ve karşılığını bulacağını. Bu bilinç onu daha ileri mevzilere ve daha ileri görevlere aday olmaya itmiştir. Onları gerilla alanında görev almaya iten nedenler savaş pratiği içinde aydınlanmış ve bir bilince dönüşmüştür. Bu gerçek ve ancak bu bilinç kadının gerçek kurtuluş mücadelesini örgütleyecek ve rehber olacaktır. Kadının kurtuluş mücadelesinde kavranması gereken temel nokta da budur. Bugün yoldaşların pratiğinden ve ölümsüzleşmelerinden de anlaşılması gereken nokta sahip oldukları bu bilinç ve kavrayıştır. Onlardan

boşalan mevzilerin doldurulması görevi, bu görevin yerine getirilmesi amaçlı yürüyüşümüzün merkezinde Proletarya Partisi'nin önderlik ettiği savaş gerçekliği ile daha fazla kucaklaşmak ve yetkinleşmek olmak zorundadır. Onlardan boşalan mevzilerin doldurulması ancak bu inanç ve bilinçle yol alındığında mümkün olacaktır.

Birlikte çıkılan bu yol, birlikte ölümsüzlüğe kadar sürmüş, kısacık ömürlerine kocaman bir dünya sigdırmayı başarmışlardı. Şimdi Rosa ve Asmin yoldaşlar, kimse karanlığa uyanmasın diye çıktıkları bu yolda aynı toprağa karışan bedenleriyle sabahlara güneş olarak doğacaklar.

Geleceğin Fethedilmesi İçin "Sabahlara Güneş" Olalım, Mücadeleyi Büyütelim!

"Yüzümüzü arkamızda bıraktıklarımıza, kaybettiğimizi düşündüğümüz şeylere değil, kazanacaklarımıza dönülmeli. Mücadeleye kazanacağımız inancıyla girelim. Bu inanç bizi görevlerimize daha sıkı bağlayacaktır." (Erol Volkan İldem)

Faşizmin en geniş halk kitlelerine dönük saldırılarını en pervasız biçimde sürdürdüğü bir dönemden geçiyoruz. Coğrafyamızda ve coğrafyamızın dışında içerisinde bulunduğu krizin sonucu olarak azgınca bir saldırı konsepti izleyen Türk hakim sınıfları ve onun dümeninde bulunan AKP-MHP faşist bloğu ivme kaybetmeksizin halka ve halk güçlerine dönük, gözaltı, tutuklama, imha ve inkar politikasını uyguluyor. Bu imha politikalarının bir sonucu olarak özellikle de gerilla güçlerine dönük kapsamlı operasyonlar hayata geçirilmekte, en ileri teknik ve donanımlar kullanılmaktadır.

Bir sınıfın temsilcilerini kendisini diğer sınıfın temsilcilerini imha etmeye dönük konumlandığı bir savaş gerçekliğinde faşist diktatörlüğün bu saldırıları varlık koşulları ile uyumludur. Bu operasyonlar Derim'de Proletarya Partisi önderliğinde sürdürülen gerilla mücadelesine de yönelmiş, 2 Haziran'da Hasan Ataş (Şerzan), 6-9 Eylül'de Proletarya Partisi Merkez Komite üyesi Erol Volkan İldem (Nubar), Fadime Çakıl (Rosa) ve son olarak 1-4 Ekim'de Halk Ordusu Komutanı Ali Kemal Yılmaz (Özgür), Gökçe Kurban (Asmin) yoldaşların şehadeti düşmanın imha saldırılarına karşı gur bir "buradayız" haykırışına dönüşmüştür.

Yaşanan kayıpların ağırlığı kuşkusuz bizleri yıldınlığa değil daha güçlü mücadeleye ve özneleşmeye koşullamaktadır. Faşist diktatörlüğün özel savaş yöntemlerinden biri olan psikolojik savaş bu süreçte kitlelerde "yenilgi ve yıldınlığı" büyütmeye dönük olarak kodlanmıştır. Kuşkusuz sınıf mücadelesi yenilgi ve yengileri içerisinde

barındırır, yaşadığımız kayıplar ve bugünkü durumumuz bununla ilintilidir. Yaşanan kayıplarımız üzerinden faşizmin kitlelerde yarattığı "gerilla savaşının olanakları kalmamıştır" anlayışına karşı silahlı mücadelenin ve esasta Halk Savaşı'nın bugünkü koşullarda keskinliği ve büyümesi daha da önem kazanmıştır. Yeni Demokratik Devrim mücadelesinin dinamik ve en enerjik kesimini oluşturan gençlik tüm dünya devrim mücadelelerinin olduğu gibi Halk Savaşı'nın da esas gücünü oluşturmaktadır. Son yıllarda

çekirdek örgütlenme biçimidir. Görevi ise yine halkın üç silahından başat unsur olan partinin politik yönelimi ışığında geniş halk kesimlerini örgütlemek ve devrimci savaşa taşımaktır. Gerilla mücadelesine göre örgütlenme bir bütün olarak parti çalışmalarının buna uygun olarak örgütlenmesi ve yürütülmesini zorunlu kılar. Bu anlamıyla Halk Savaşı'nın kitle mücadelesinin esasta parçası olduğu kavranmalıdır.

"1. Kongre Çizgisinde; Proleter Dev-

berraklaşan bilinci ve değişim istemi komünist öncünün "her şeyi kazanma"ya yazgılı ideolojik-politik hatıyla uyumludur. Çünkü halk gençliği karakteristik özelliklerinden kaynaklı daha çabuk pratiğe geçer ve daha militan bir duruş içerisinde. Refleksleri daha fazla gelişmiştir. Daha net ifadeyle eylem ve hareket gençliğin kimliğidir. Bu hareketli yapısı ve duruşu nedeniyle gençliğin savaşında her zaman en ön saflarda çarpıştığını, savaş olgusunda özneleşmenin de omurgasını oluşturduğunu söyleyebiliriz. Bu anlamıyla halk gençliği ve savaşa göre şekillenme bugün güne göre daha fazla yakıcılığını hissettirmektedir.

İşte tam da bu bilinç ve kavrayışla Proletarya Partisi imha savaşına karşı ısrarla "savaşta ısrar ve tutunma" iradesini korumaktadır. Şehit düşen yoldaşlarımız bu bilinçle ölümsüzleşirken bizlere geleceği kazanmanın Halk Savaşı'nda sebat olduğunu bir kez daha göstermişlerdir. Bugünkü koşullarda tüm halk kitlelerine açlık, yoksulluk ve

sefalet dayatılırken özeldede gençlik ile gelecek arasında da kalın duvarlar örülmektedir. Sistemin çarklarının devam etmesi uğruna gençlik, çarkların içerisinde öğütülmeye "yazgılanmıştır." Yani emperyalist-kapitalist sistemin can çekişen bugünü, kitlelere ve gençliğe geleceksizlik dışında bir şey vaat etmemektedir. İşte tam da bu kavrayışla Nubar ve Özgür yoldaşlar, "örgütlülük, özgürlüktür" şiarıyla aktılar Komsomol saflarına; tam da bu kavrayışla Rosa ve Asmin "kimse karanlığa uyanmasın diye sabahlara güneş oluyoruz" diyerek adımladılar savaş patikalarını. Onların bilinci ve kuşandıkları cüret bizler için, daha fazla örgütlenmeye, kitleleri ve gençliğin geleceği kazanmak için savaşın öznesi haline getirme talimatına dönüşmüştür. Cüret ve kararlılıkla adımladıkları yollardan geçecek savaş ve mücadeleyi büyüteceğiz!

ölümsüzleşen yoldaşlarımızın büyük bir kısmının Komsomol saflarından gerilla mücadelesine katılmış olması bu gerçekliği doğrulamaktadır.

Proletarya Partisi önderliğinde sürdürülen gerilla mücadelesi, Halk Savaşı'nın ilk aşaması olan stratejik savunma aşamasında temel askeri-politik mücadele ve örgütlenme biçimidir. Stratejik denge ve saldırı aşamasında ise vazgeçilmez bir tamamlayandır. Ancak gerilla mücadelesi salt askeri bir yönelim olarak ortaya konmamalıdır. Bu şekilde bir yanlış kavrayış gençliğin savaş ile ilişkilenmesinde bir kafa karışıklığı yaratabilmektedir. Gerilla mücadelesi, Halk Savaşı'nın, proletaryanın iktidar mücadelesinin teori ve stratejisine paralel olarak halk yığınlarının siyasal mücadelesinin en üst düzeydeki biçimidir. Gerilla mücadelesi; halkın üç silahından birisi olan Halk Ordusu'nun özgün ve

rimciliği Kuşan, Tasfiyeciliğe Medyan Oku, Gerilla Savaşını Yükselt" şiarıyla gerçekleştirdiği birinci kongresi ile Proletarya Partisi, Yeni Demokratik Devrim mücadelesinin ana halkasını oluşturan gerilla savaşını yükseltme yönelimini net bir biçimde ifade etmiştir. Son yaşadığımız kayıplarımız bu görevi talimata dönüştürmektedir. Bu temelde Komsomol'un bugün için çalışma alanlarının şehirler yani tali alanlar olduğunu düşündüğümüzde şehirlerde yığılmış halk gençliğini ve örgütlü bünyesini Halk Savaşı'na kanalize etme görevi de esas olarak Komsomol'un üzerine düşmektedir.

Bugünkü koşullarda halk gençliğinin sisteme olan öfkesi; pandemi krizi sonrası artan geleceksizlikle bilenekte sistemin alt-üst edilmesi istemi daha da belirgin bir karakter kazanmaktadır. Halk gençliğinin bu

Şehitlerimiz Mücadele Siperlerimiz, Yolumuz Halk Savaşı Yoludur!

HABER MERKEZİ- TKP/ML'ye bağlı TMLGB MK tarafından bir açıklama yapılarak Dersim'de ölümsüzleşen dört Halk Savaşçısı selamlandı. "Şehitlerimiz Mücadele Siperlerimiz, Yolumuz Halk Savaşı Yoludur!" diyen TMLGB Merkez Komite'nin ikk-online2.net sitesinde yer alan açıklaması şu şekilde;

"Türk, Kürt ve Çeşitli Milliyetlerden Emekçi Halkımız, Gençler;

Faşist diktatörlüğün içerisinde bulunduğu konsantre kriz hali, emekçi halk kitlelerine dönük topyekün bir saldırı ile karşılık bulurken emperyalist-kapitalist gericiliğin dünya halklarına dayattığı yoksulluk, açlık düzeni de derinleşerek sürmektedir. Türk hakim sınıfların yaşadığı ekonomik ve siyasi kriz, Libya'dan Karabağ'a uzanan askeri saldırganlık olarak "yedi düvele yumruk sallama" biçiminde sürerken içeride özellikle gerilla mücadelesinin imhasına dönük bir yol izlenmektedir. Faşist diktatörlüğün temsilcilerinin dillerinden düşürmedikleri "bitirdik, bitiriyoruz, kalmadılar" demagojisine karşı Dersim dağlarında partimiz önderliğinde sürdürülen Halk Savaşı, karşı-devrimin bu pervasızca saldırılarına karşı "işte buradayız" haykırışı olmuştur.

Düşmanın teknolojik gelişimi, askeri ve taktiksel olarak elde ettiği dönemsel üstünlük gerilla savaşının yürütülemeyeceğine dönük bir psikolojik savaş biçimine dönüşmüştür. Ülkemiz şartlarında devrimin yolu ve çizgisi olan, komünist önderliğin ayakta durmasını perçinleyen silahlı mücadele ve özelde Halk Savaşı ve onun şah damarı gerilla mücadelesi bu şekilde bir ideolojik kuşatmaya alınmaya çalışılmaktadır. "Ordusu olmayan halkın hiçbir şeyi yoktur" gerçekliğini unutarak, faşizm karşısında halk kitleleri çaresiz, zayıf ve güçsüz bırakılmaya çalışılmaktadır bu şekilde. Bu durum düzen içi ve uzlaşmacı anlayışlarda, dönemin çelişkilerini savaş stratejisi ile karşılama ihtiyacını kavramayan kesimlerde de egemen hale gelmiştir. Bu ideolojik kuşatmanın önce içine girilmiş sonra ise alınan konumlanışla bu ideolojik kuşatmanın bir parçası

haline gelinmiştir. Dersim/Ovacık'ta şehit düşen Partimiz MK üyesi komünist önder Nubar ve komutan Özgür yoldaşlarımızın: "Devrimimizin şah damarı olan gerilla savaşını en ağır bedellerle de olsa sürdüreceğiz" talimatı bu kuşatmaya karşı bir cevap niteliği taşıırken, Rosa ve Asmin yoldaşların cüreti, adanmışlığı ve militanlığı yılgınlık zincirlerini döven tarihsel bir rol oynuyor.

Yoldaşlar,

Gerilla Savaşı'na dönük stratejik imha saldırıları sürerken faşist diktatörlüğün bakanı S. Soylu sevinç çılgınlıkları

ve kontra diliyle yoldaşlarımızın şehit düştüğünü açıklamıştır. 1-4 Ekim tarihlerinde İHA-SİHA, helikopter ve savaş uçaklarıyla gerçekleştirilen ağır bombardımanda, TİKKO Dersim Bölge Komutanımız Özgür (Ali Kemal Yılmaz) ve Halk Savaşçısı Asmin (Gökçe Kurban) "Yaşasın Halk Savaşı" şiarını yükselterek ölümsüzleşmişlerdir. Faşist diktatörlüğün cellatları, Komünist Önder İbrahim Kaypakka'yı doksan günlük işkencede teslim alamayıp bedenini parçaladıkları gibi yoldaşlarımızın kafalarını keserek acizliklerini, barbarlıklarını bir kez daha göstermişlerdir. Partimizin bu cihadist aşağılık yöntemlere karşı "canınıza okuyacağız" talimatı Komsomolumuz için savaşma, militanlaşma ve Halk Savaşı'nın siperlerine hücum etme görevine dönüşmüştür. Ruhumuz ve benliğimiz öfke, intikam ve sınıf kını ile dolmuştur. Kararlılığımız şimdi daha yetkin, dava insanı olma bilincimiz daha bir donanımlı, Halk Savaşı'nın en enerjik gücüne dönme

azmimiz şimdi daha fazladır. Ölümsüzleşen yoldaşlarımızın kararlılığı ve tereddütsüzlüğü, proletaryanın iktidarı fethetme mücadelesine kitlenen partimizin kazanmak için "Gerilla Savaşını Yükselteceğiz" perspektifiyle birleşmiş, yılgınlığa karşı bayraklaşmıştır.

Şehit düşen yoldaşlarımızın kaybı ile birlikte Partimiz ve önderliğinde sürdürülen Halk Savaşı kararlı bir politik önderini, yılmaz bir komutanını, cüretli ve militan savaşçıları yitirmiştir. Kayıplarımız bu anlamıyla büyüktür. Kayıplarımız biz Komsomolculara

gütlenecek savaş patikalarını adımlamışlardır. Nubar ve Özgür yoldaşlar Komsomol'un en sancılı süreçlerinde geliştirilen yeni yöneliminde önderlik ve kadro düzeyinde sorumluluklar olarak birliğimizin komünist ve devrimci hattında kilit roller üstlenmişlerdir. Komsomolumuzun şekillenmesinin, partiyle kurduğu sıkı ilişkisinin en somut ifadesi bugün tüm gerçekliğiyle karşımızda durmaktadır. Bu gerçekliği tanımlamakla yetinmeyeceğiz, daha ilerisinde daha iyisini ve daha güçlüsünü yapmak için seferber olacağız. Bu anlamıyla kayıplarımız Komsomolumuz için "bir adım ileri"-ye çıkmayı, parti ve savaşla donanmayı yüklemektedir. Talimat açık ve nettir. Umutsuzluğa karşı umudu, yılgınlığa karşı daha fazla savaşmayı, düzeniçiliğe karşı ihtilalci komünizmin ve proletaryanın "her şeyi" kazanma bilincini kuşanacağız.

Şehit düşen dört yoldaşımız her türden tasfiyeciliğe karşı kan ve can bedeli partimizin ihtilalci komünist çizgisinin geliştirilmesi ve büyütülmesini görev olarak bırakmışlardır.

Onlar, halk gençliğinin geleceği fethetme mücadelesinde kavgamızın ölümsüz siperleri olarak

yaşamaya devam ederken, talimatları daha fazla savaşma, daha fazla önderleşme, daha fazla militanlaşma ve parti ile daha fazla bütünleşme talimatı olarak Komsomolumuzda somutlanacak mevzileri doldurulacaktır. O mevziler daha öfkeli, daha fazla sınıf kını keskinleşmiş ve elbette çok daha fazla enerjik şekilde doldurulacaktır. Yoldaşlarımızın ve Partimizin talimatını net ve kesin olarak kavradık. Bu kavrayışımızla "sınıf mücadelesinin denizine tüm benliğimizle atılacağız."

Partileşmede Nubar, Ordulaşmada Özgür, Militanlaşmada Rosa ve Asmin!

Komutan Özgür ve Asmin Yoldaşlar Ölümsüzdür!

Yaşasın Halk Savaşının Zaferi!

TKP/ML-TMLGB MK

EKİM 2020

faşist diktatörlüğe karşı parti ve sınıf bilincini kuşanmaya, halk gençliğinin örgütlenmesine daha fazla kitlenmeye, sınıf mücadelesinin görev ve sorumluluklarına dört elle sarılmaya, hesap sormaya ve umudu büyütme-ye dönük talimatlara dönüşmüştür. Partimizin kırıntılarla değil her şeyi kazanmaya kilitlenmiş çizgisinin, halk gençliğinin geleceksizliğe karşı birikmiş öfkesine, haksızlığa karşı beraklaşan bilincine, değişim isteğiyle yanıp tutuşan ruhuna ve devrimci yıkıcılığa odaklanmış arayışına tam anlamıyla uyumludur. Biz Komsomol olarak bu uyumu en yaratıcı, en enerjik ve en iddialı şekilde kaynaştırıp, birleştirip yenilmez bir güce çevirme kararlılığında ve inancındayız.

Bu bizler açısından içerisinden geçtiğimiz dönemin ruhu olarak karşılanacaktır. Çünkü ölümsüzleşen yoldaşlarımızdan başta Nubar ve Özgür yoldaşlar olmak üzere Rosa ve Asmin yoldaşlar; Komsomol saflarında ör-

Bir Kez Daha, Zafere Kadar; YA SİLAHLARIMIZ SUSACAK YA ONLAR YAŞAYACAK!

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!
(V.I. Lenin)

Biz ölümü seçiyoruz. Zaferi kazanana kadar ölüme meydan okuyoruz... Bizim ölümlerimiz dahi teslim olmamış, baş eğmemiştir...

Halk uğruna verilen mücadele içinde bir tüy kadar bile değeri olmayan bir ölümü değil halkımızın yüreğinde bir yara gibi taşıdığı, acısını öfkesiyle sardığı, insanlığın büyük bir minnetle hatırlayacağı, en onurlu duygularla anacağı bir ölümü seçiyoruz. Hakim sınıfların çıkarları için insanlığın yüce değerlerine ihanet içerisinde olan bir ölümü reddediyoruz. Her ölüm erken, her ölüm vakitsizdir halkımızın nazarında ve her ölüm ölenin yakınlarına büyük acılar, ayrılıklar, özlemler bırakır. Hele ki en yiğit evlatlarını uğurlarken bu acı, ayrılık arkada kalan özlem çok daha büyük bir derinlik kazanmaktadır. Ancak şehitlerimiz ölürken dahi yaşamı savunduklarından ölümlerini değil devrettikleri mücadele bayraklarını, sorumluluklarını ve görevlerini bırakırlar arkalarında. Bu sorumluluk ve görevlerin daha yüksek bir bilinçle yerine getirileceğinden emin olarak daha yüksek bir kararlılıkla karşılarlar ölümü. Peki aynı yüksek bilinç ve kararlılıkla devredilen sorumluluk bayrağını taşıyabilmek için ne yapmak gerekmektedir. Bunun cevabı niçin yaşıyoruz, ne için ölebiliriz? sorularında gizlidir. Mücadelenin her anında kendimize yenden ve yeniden sormamız gereken temel sorular bunlardır. Biliriz ki emperyalist kapitalist sisteme karşı verilen mücadelede ölüm bir sonuç değil koşuldur. Devrimin zaferle taçlandırılması için şarttır. Böyle söylediğimizde devrimcilerin ölüme "sevda" oldukları, savaşmak için savaştıklarını düşünenler hatta bu düşünceyi pervasızca savunanlar çıkabilmektedir. Bu sebeple ölümü ve savaşı kutsadığımız propagandası eşliğinde, insanın insanı, insanın doğayı, bir sınıfın bir başka

bir sınıfı, bir cinsin bir başka cinsi, bir ulusun bir başka ulusu sömürüsüne dayanan bu sistem içinde yaşamın sürdürüleceği savunulabilmekte, gerici fikirler toplumun tüm hücrelerine yerleştirilmeye çalışılmaktadır. Biz yaşamı savunuyoruz. Ölüme karşı yaşamı savunmanın bedelini tereddütsüz ödüyoruz. Sömürüye karşı sömürsüz bir dünyayı savunmanın diyetinden korkmuyor, insanı insan yapan, insanı doğadaki diğer canlılardan ayıran, varlığının bilincini, kendiliğindenliğe bırakmayarak kendisi için sınıf olmanın bilinciyle şehit düşerken geleceği inşa ediyoruz. Bu sebeple ne yaşam ne de ölüm devrimciler için bilinçsiz bir eylemin gelişi güzel yansıması değil bilinçli varlığımızın eylemlerinin zorunlu sonucu olarak kavriyoruz ölümü. Bunun için "Nerede mücadele varsa orada fedakarlık vardır, ölüm de olağan bir şeydir."

Elbette bir gün ölünecektir. Yaşamda, doğada hiçbir canlı yoktur ki maddi varlığı ölümle sonlanmasın ancak tam da bu maddi varlığın sonlandığı yerde bir başka maddi varlığa dönüşerek doğanın diyalektiği sürmektedir. Düşünce ve duygularında diyalektik hareketi aynı öyle ilerlemekte, gelişmektedir. En yüce duygularla/tereddütsüz feda ruhuyla ölümsüzleşenlerimizin düşünce ve idealleri, soylu duygularla bezenmiş inançları, ardıllarında daha yüksek bir bilinç geliştirerek daha büyük fedakarlıkların, daha büyük zorluklarla baş edebilme cesaretini yaratmakta mücadele yoldaşlarımızın şahadetiyle daha büyük bir cüretle ilerlemektedir. İnsanlığın kurtuluş mücadelesine ruhunu veren şehitlerimizin koşulsuz ve şartsız fedakarlıkta sınır tanımayan bu inançlarıdır. Şehitlerimiz kanlarıyla düştükleri yere şunu yazmıştır; "Ya silahlarımız susacak ya da onlar yaşayacak." Ardıllarının karşılığı; "susma-

yacak silahlarımız, susmayacak silahlarımız, susmayacak silahlarımız"dır.

"GELECEK PARLAKTIR AMA YOL DOLAMBAÇLIDIR"

Eylül ve ekim yüce gönüllü yoldaşlarımızın destansı direnişleri ile karşıladık. Tarihin tanıklığında bir kez daha teslim alınamaz devrimci iradenin cüret ve cesaretine umut ve geleceğin parlaklığında, gözlerimizi direnişleriyle kamaştıran yoldaşlarımızın kuşandığı fedakarlık karşısında düşmanını kiskandıran bir gerçeği gördük. Halkın binlerce evladının bu davaya olan inancının sınanmışlığında bir kez daha zulüm karşısında, özgürlüğü giyinmişlerin haklı savaşının düşmanlarının çaresizliğine, aczine tanıklık ettik. Yoldaşlarımızın kararlılıkları karşısında ölü bedenlerine yapılan işkencelerde düşmanımızı bir kere daha tanıdık. Halk Savaşı'nın zorunluluğunu, sınıf düşmanlarımızın devrimci savaşla yok edilmeden özgürlüğümüzün gelmeyeceğini, silahlı mücadelenin kaçınılmazlığına olan fikirlerimizin bir kere daha pratikte doğrulandığını, bu MLM çizginin bugün çok daha güçlü şekilde pratikte uygulanması gerektiğini dosta da düşmana da Nubar, Rosa, Özgür ve Asmin yoldaşlar şahsında ilan ettik. Şehitlerimiz, canları pahasına savundukları, ideolojik, politik çizginin doğruluğunu tartışmasız kılmıştır. Yılgınlığın bir karabasan gibi çöktüğü düşmanın "bitti bitiyor" nidaları attığı, devrimci fikirlerin reformist, revizyonist, yasalıcı, barışçı, düşüncelerle zehirlendiği, silahlarını düşmana teslim edenlerin kendini MLM diye pazarladığı böylesi tarihi bir süreçte her şehit haberi tüm yoldaşlarımızda çok derin duyguların gelişmesine yol açar; özeldir mücadeleye yeni atılan genç yoldaşlarımız şehit haberleriyle çok karmaşık duygular yaşar. Acı ile öfkenin karışımı bu duygular kötü değil iyidir. Onlara layık olmanın tüm benliği sardığı, devrimcileşmekte kişinin kendisini sorgulamasına vesile olması bakımından böylesi süreçler diğer süreçlerden ayrılarak öğretme kabiliyeti en yüksek dönemler olmaktadır. Devrimci mücadelenin zorluklarının, devrimcileri bekleyen gerçeklerin, bu gerçeklerle nasıl baş edileceğine dair yol ve yöntemlerin, yoldaşlaşmanın ne demek olduğu en

çok da bu dönemlerde berrak şekilde anlaşılmaktadır. Her devrimci birey bu süreçlerde kendini çok daha yakından inceleme ve görevlerini, tarihsel sorumluluğunu çok daha nitelikli bir şekilde ortaya koyma fırsatını bulabilmektedir. Yeter ki MLM'nin inceleme yönteminden sapmasın.

Şehitlerimizin ağır kaybı karşısında görevlerimizi, önümüzde bizi bekleyen büyük zorluklarla dolu geleceği, iniş ve çıkışlarla dolu yolumuzu, yenilgilerin zaferin kaçınılmaz bir parçası olduğunu ve sonunda elde edeceğimiz kurtuluşumuzu daha derinlikli sorgulama ve yoğunlaşmaya dönüştürmeliyiz. Şehitlerimizin yaşam ve direnişleri bu anlamda mücadelemize can olmaya ve öğretmeye devam edecektir. Ancak bu sayededir ki aklimızdaki sorulara yanıt bulabiliriz. Yaşamımızdaki bizi sisteme bağlayan bağlara sırtımızı dönebiliriz. Ve yüksek bir düzeyde proleter devrimci bir bilinç bu bilinçle donatılmış kadrolardan oluşmuş komünist bir parti bu ruh ve bilincin örgütlediği bir halk ve düşmanına korku salan bir yapı oluşturabiliriz. Ancak bu araç sayesinde geleceği parlak kılan devrimci eylemimiz başarıya ulaşacaktır.

ŞEHİTLERİMİZİ ANLAMAK/ANMAK DEVRİM SORUMLULUĞUMUZU YERİNE GETİRMEKTİR

6-9 Eylül'de Dersim'de hava saldırısında Nubar ve Rosa yoldaşların 1-4 Ekim tarihleri arasındaki saldırıda ise Özgür ve Asmin yoldaşların şehit düştüğü haberini de yukarıda ifade etmeye çalıştığımız gerçeklikle öğrenmiş olduk. Daha önce düşenlerimiz gibi Nubar, Rosa, Özgür ve Asmin yoldaşlar da yaşam ve mücadeleleriyle kalanlara yeni sorumluluk ve gerçeği ortaya koymuşlardır. Bu gerçek savaş, sorumluluk ise bu savaşın ardıllarınca çok daha yüksek düzeyde bir bilinçle sürdürülmesidir. Tam da zorunluluk olan gerçek, sorumluluğumuz olan devrimi başarma görevimizdir. Bilgi diyordu Marks deneyimden doğar her bir yoldaşın toplumsal yaşamdan edindiği duyguların başında sorumluluk duygusu gelmektedir. Anneye, babaya, kardeşe, aileye, yaşama, karşı gelişen bu ilk sorumluluk duyduğu devrimci fikirlerle tanışmamızla birlikte nitelik sıçramasına uğrar ve MLM bilimi kavrandıkça bilincimiz

daha yüksek bir aşamaya ulaşır. İçinde yaşadığımız emperyalist kapitalist sistem ise insanı insan yapan en temel olgulardan biri olan sorumluluk duygusundan insanı soymaya çalışmakta başta insanın kendine karşı olan sorumluluğu olmak üzere insanın insana, topluma, halka, insanlığa, doğaya vd. her şeye karşı sorumluluğuna karşı yabancılaştırmaya çalışır. Sistem insanın tüm bu toplumsal olguların ötesinde tekil varlığını kutsarken bireyciliği alabildiğince geliştirmeye çabalamaktadır. Bizimse bu olgulara karşı şehitlerimizin yaşamlarına bakmamız yeterli olacaktır. Annelerinden dinlediğimiz çocukluk hikayelerinde, yoldaşlarının dilinden dökülen anma cümlelerine dikkat kesildiğimizde yoldaşlarımızın fedakârlıklarına, mütevaziliklerine, alçak gönüllüklerine, emekçiliklerine, disiplinli oluşlarına can veren ana olgunun sorumluluk hissetme olduğunu hemen anlarız. Şehitlerimiz her olaya, olguya, kişiye yani her şeye karşı sorumluluk hissetmektedir. Nubar yoldaşın komünist ilkelere bağlılıkta aldığı tutumuyla önderleşmesindeki sorumluluğu, kimilerinin savaş alanından kaçtığı bir süreçte savaş alanında aldığı sorumlulukla partisine, halkına, komünizm davasına karşı sorumluluğunu öğrenmiş oluruz. Özgür yoldaşın annesi işe giderken Özgür yoldaşı da birlikte götürmek zorunda olduğunu biraz büyünce evde yalnız bıraktığını, Özgür'ün annesi işten gelinceye kadar evin bütün işlerini yaptığını anlatırken hissettiği sorumluluk duygusundan partisine ve ordunun gelişimine dair sorumluluk duygusunun nasıl geliştiğini öğrenebiliriz. Rosa yoldaşın çocuk denecek yaşta aldığı sorumlulukla sınıf düşmanlarına karşı işçi sınıfının tarihsel sorumluluğunda kendini nasıl bir yerde gördüğünü bu tarihsel misyonu nasıl taşıdığını kavrayabiliriz. Asmin yoldaşın "ben sabahlara güneş olma-ya gidiyorum, kimse karanlığa uyanmasın diye" derken sınıfsız ve sömürsüz dünya mücadelesinde aldığı büyük sorumluluğu paylaşabiliriz. Sorumluluk ve zorunluluğun diyalektiği

bilmenin yapmayı gerektirdikleriyle açıklanabilir. İşte tam da burada "iktidar namlunun ucundadır" şiarı hatırlanmalıdır. İktidar namlunun ucunda olduğuna göre anın devrimci sorumluluğu en güçlü düzeyde silahların kabzasının kavranmasıdır. İktidar istiyorum ama silahı ben tutmak istemiyorum eğilimleri mücadele edeceğimiz en temel ideolojik hastalıklardır.

Görev ise çok yönlüdür, görevin büyüğü küçüğü, azı çoğu, o alandaki bu alandaki, benim yaptığım ya da başkalarının yaptığı biçimi olmaz. En esas görevlerimizden en tali görevlerimize kadar tüm görevlerimiz en üst düzeyde sorumluluk bilinciyle kuşan-

birçok duygu ve yanlış düşünce de bize kadar gelebilmekte ya da daha doğru bir ifadeyle bu varlığımızla geldiğimiz komünist saflara bizim elimizle taşınmaktadır. Saflarımızı ayırık otları gibi sarmaya çalışan tüm bu yanlış fikirlerden arındırma gücünü şehitlerimizden almamızdır. Onlar devrettikleri mücadeleyi tek yönlü kavramamış sadece savaşın en ağır koşulları içinde ellerindeki silah başında tetikte olmamış, saflarımıza sızmaya çalışan her türlü yanlış fikre karşı da her zaman tetikte olmuş, kaçınılma karşı tavizsizlikleriyle sürecin seyrinin değişmesinde, düşmanın imha operasyonlarına karşı ise teyakkuz

yapmış, bu hatalardan vazgeçmesini bilerek devrimci, komünist nitelikleri geliştirmişlerdir.

Birbirinden olumlu özelliklerle dolu, savaşta usta düşman karşısında korkusuz, cüreti cesaretiyle yarıştıran kıskançlıkla partisini koruyan, tereddütsüz, komünist ilkelere bağlı, fedakarlıkta kusursuz, alçak gönüllüğü tartışmasız, sorumluluk bilinci en yüksek düzeyde kavramış, mütevaziliğiyle örnek, nice yoldaşımızın kaybı karşısında yürekli olmalıyız. Bu ağır kaybı çelik gibi karşılamalıyız. "Sayısız devrimci şehit halkın çıkarları uğruna canlarını vermiştir ve sağ kalan her birimiz onları düşündükçe kalplerimiz

acıyla dolmaktadır. O halde, feda etmeyeceğimiz bir kişisel çıkar veya vazgeçmeyeceğimiz bir hata olabilir mi?" (a.g.e, s. 190)

"İnsanlık tarihi özgürlük saltanatına doğru zorunluluk saltanatının devamlı bir hareketidir." (a.g.e, s. 147) O halde zorunluluk yukarıda daha yüksek bir bilinç ve kavrayış düzeyi olarak ifade ettiğimiz proleter devrimcinin niçin yaşadığının ve ne için öleceğinin yol haritasıdır. Özgürlük saltanatına giderken zorunlulukları ne kadar kavransak o kadar yalın hale getiririz neden ve niçin sorularını ve devrimcilik hayat akışımız içerisinde bir uğrak yeri olmadığını, savaşın "mı" gibi olgularla yürütülmediğini bir zorunluluğun doğal sonucu olduğunu ve ancak belli zorunluluklar layıkıyla yerine getirildiğinde ortadan kalkabileceğini ve proleter devrimcilere hangi tarihsel görevler yüklediği açık ve anlaşılır hale gelecektir. Özgürlük kaçınılmaz sonudur zamanın. "Çetin bir şekilde mücadele etmeden ve bu mücadeleleri alınımızın teri ve kanımızla ödemedi, mutlu rastlantılar sayesinde kolay zaferler kazanabileceğimiz düşüncesi kadrolarımızdan tamamıyla uzaklaştırılmalıdır. Şehitlerimiz karşımıza çıkabilecek sayısız zorlukları göze almıştır. Biz daha çok zorlukları göze almayı tercih ederiz."

mış bir disiplinle yerine getirilmelidir. Mao yoldaşın dediği gibi "Onlar yerden ayağa kalktılar, üstlerindeki kanı temizlediler, ölen yoldaşlarını gömdüler ve savaşa devam ettiler." (Mao Zedung, Kızıl Kitap, s. 133) Şimdi görevimiz yoldaşlarımızın kaybıyla boşalan yerleri doldurmak değil boşalan mevzilerimizi daha yüksek bir bilinçle doldurmaktır. Şimdi görevimiz savaşı sadece sürdürmek değil yükseltmektir; şimdi görevimiz devrimi zaferle taçlandırmak için sorumluluklarımızı tereddütsüzce sarılmaktır.

Şehitlerimizin yaşamlarından öğrendiklerimizle birlikte elbette sınıflı bir toplumdan geliyoruz ve bütün toplumsal olgular gibi bizlerde bu sınıflı toplumun ürünüyüz. Bu sebeptendir ki tüm varlığımıza sirayet etmiş ayırık otu gibi etrafımızı saran sorumsuz, umursamaz öyle umarsızlık üreten

halini bırakmayarak dosta da düşmana da partimizin komünist çizgisinin yılmaz savunuculuğunu yapmışlardır. Şehitlerimizden öğreneceğimiz çok şey olduğunu her yerde söylesek de öğrenmedeki cesaretimizi, değişimdeki hızımızdan, değişime karşı gösterdiğimiz direncin basıncından ölçebiliriz. Bu ölçü bizim görev ve sorumluluklarımızı karşı yaklaşımımızda, anın ihtiyacını görme kabiliyetimizde, sürecin politik ihtiyaçlarına karşı gösterdiğimiz reflekste hemen kendini gösterecektir. Nice şehidimiz bu konularda gösterdikleri cesaretle diğerlerinden ayrılmakta, ölümü ilk önce karşılamasının bilincini görevleri büyük küçük diye ayırmadan, devrimci çeviklikle hiçbir sorumluluktan kaçmayan yönleriyle bize yarının nasıl inşa edileceğini göstermişlerdir. Onlar bunu yaparken nice hatalar

tına giderken zorunlulukları ne kadar kavransak o kadar yalın hale getiririz neden ve niçin sorularını ve devrimcilik hayat akışımız içerisinde bir uğrak yeri olmadığını, savaşın "mı" gibi olgularla yürütülmediğini bir zorunluluğun doğal sonucu olduğunu ve ancak belli zorunluluklar layıkıyla yerine getirildiğinde ortadan kalkabileceğini ve proleter devrimcilere hangi tarihsel görevler yüklediği açık ve anlaşılır hale gelecektir. Özgürlük kaçınılmaz sonudur zamanın. "Çetin bir şekilde mücadele etmeden ve bu mücadeleleri alınımızın teri ve kanımızla ödemedi, mutlu rastlantılar sayesinde kolay zaferler kazanabileceğimiz düşüncesi kadrolarımızdan tamamıyla uzaklaştırılmalıdır. Şehitlerimiz karşımıza çıkabilecek sayısız zorlukları göze almıştır. Biz daha çok zorlukları göze almayı tercih ederiz."

"Ermenistan ve Azerbaycan Gerici Savaşına Hayır!"

HABER MERKEZİ- Ermenistan ve Azerbaycan arasında Dağlık Karabağ bölgesinde devam eden çatışmalara dair bir açıklama yayımlayan TKP/ML MK-SB "Dağlık Karabağ'ın Derhal Kendi Kaderini Tayin Etme Hakkı Tanınsın!" dedi. ikk-online2.net sitesinde yer alan açıklamanın tamamı şöyle:

"Ermenistan ve Azerbaycan Gerici Savaşına Hayır! Dağlık Karabağ'ın Derhal Kendi Kaderini Tayin Etme Hakkı Tanınsın!"

Emperyalist güçler arası mücadele, dünyanın dört bir yanında tarihsel düşmanlıkların kaşınması ve büyütülmesi, ihtilafli olan tüm sınırların üzerinde oyun oynanmasını ve şoven-milliyetçi eğilimlerin beslenip oburlaşmasını sağlayan şartları yaratmaktadır. Özellikle askeri-politik alanda Rusya ve ABD eksenine oturan mücadele, Ortadoğu'dan Doğu Akdeniz'e, Kafkaslardan Kuzey Afrika'ya, Balkanlardan Doğu Avrupa'ya kadar her cephede kızışarak artmaktadır. Her bir cephede bu emperyalist güçlerin, yarı-sömürge ve yarı-feodal iktisadi ve siyasi yapısı ile bağımlı ülkelerin uşak olan egemen sınıflarını bu çıkarları ekseninde kullanma, cesaretlendirme ve oluşacak çelişkiler ile kendine daha fazla bağımlı kılma yönelimi vardır. Emperyalistlerin pazar alanlarını genişletme, var olanları pekiştirme siyaseti böl-parçala yaklaşımı ve tarihsel sorunları olan ulusların egemenlerini kışkırtma ve düşmanlığı körükleme biçimine bürünmektedir.

İçinden geçtiğimiz süreçte egemen gerici devletler arasındaki sorunlu bölgelerde daha keskin bir mücadele söz konusudur. Ortadoğu'da başlayan kurulu sistemin ve sınırların değişmesi mücadelesi, Doğu Avrupa'dan Kafkaslara ve Kuzey Afrika'ya kadar yayılan ve çatışmaları arttıran bir duruma dönüştü. Emperyalistler arası rekabet ve mücadele daha belirgin ve keskinleşen hatta ilerlerken bu durum onların uşakları arasında da hem bir arayışa hem de tarihsel sorunların kaşınmasına ve her bir emperyalist gücün diğerinin egemenlik alanına müdahalesine dönüştü.

Irak, Suriye, Libya, Ukrayna, Gürcistan var olan sistemlerin çatırdadığı

ve yeni dengelerin mücadelesinin keskinleştiği alanlar durumundadır. Ortadoğu, Doğu Akdeniz ve Kuzey Afrika gibi bölgelere askeri ve politik gücüyle müdahil güç olmayı başaran Rus emperyalizmine karşı ABD emperyalizmi sürekli ve durmaksızın Doğu Avrupa ve Kafkaslar gibi Rus arka bahçesine yönelik hamlelerden geri durmamaktadır. Şimdi emperyalistler o kirli ve kanlı ellerini Dağlık Karabağ bölgesine uzatmış durumdadır. Ermeni ve Azeri gerici egemen sınıflar arasındaki tarihsel husumetin ve mücadelenin adeta mezesi haline gelen Dağlık Karabağ, yeni bir kışkırtmanın tekrar kanlı bir alanına dönüştü.

Faşist diktatörlüğün Azerbaycan ile açık askeri iş birliği ile bu defa gerigliğin boyutu ve kapsamı değişmiş

durumda. Rojava, Suriye, Libya'da askeri-politik işgal, Doğu Akdeniz'de saldırganlık tehditleri ile tüm bu bölgelerde adeta savaş kışkırtıcılığında başrol oynayan Türk egemen sınıfları şimdi aynı politikayı Dağlık Karabağ meselesinde Azeri gerici egemen sınıflarına sunduğu açık destekle yapmaktadır. Türk egemen sınıfları, tüm bölgede ABD emperyalizminden istediği rolü kopma oyununun bir parçasını da Kafkaslarda aramaktadır. Rojava, Suriye ve Libya'da hem Ruslarla karşı karşıya hem de yan yana olan ve ABD uşaklığında çizgisini demirleyen yaklaşımı Kafkaslarda en ufak kıpırtıda konum almasını sağlayan bir itim olmuştur. Rusların arka bahçesinde oyun oynama hevesi Türk egemenleri için tarihsel bir vakadır. İçinden geçtiğimiz süreçte ise izlediği saldırgan dış politika ile oldukça uyumludur. Bu eksende soykırımcı geleneğe yaslanarak Ermenistan'a açık şekilde tehditler savururken, Azerbaycan'a ise "tüm imkanları ve tüm kalbiyle", "nasıl isterse o şekilde yanında olacağı" tutumuyla açık çek vermiştir. Her alanda açık taraf olan faşist diktatörlük, taraflardan biri Ermeniler olunca

tüm gerici ve şoven argümanları devreye sokarak tutumunu belirlemede ağır kalmamıştır.

Yaşanan süreç, ABD ile Rusya'nın artık daha açık olan kapışmasının bir parçası durumundadır. 1991'de Dağlık Karabağ meselesinde Rus desteği ile işgale girişen Ermenistan yeni hamleler ile etkinliğini pekiştirmek isterken, Azerbaycan ise 1991'in rövanşını alarak Dağlık Karabağ'ın ulusal haklarını acımasız şekilde çiğneme ve kendi egemenlik alanını genişletme peşindedir. Bu tabloda her iki gerici devletin Sovyetler Birliği'ndeki geri dönüş ve sonrasında Rus-Sosyal Emperyalizmi'nin sosyalizm maskesini indirmesiyle tırmanan düşmanlık, bu devletlerin tepeden tırnağa savaş makinası gibi konumlanmasını ve Azeri ve Er-

Dağlık Karabağ, Ermenistan'ın dahi Kendi Kaderini Tayin Etme Hakkı'nı tanımaktan imtina ettiği bir emperyalist dünya sisteminin adaletsiz denge ve hesapları içinde savaş ikliminin ve çelişkiler yumağının içinde bulunmaktadır. Dağlık Karabağ, özgür ve demokratik bir ortamda hiçbir emperyalist gücün, Ermenistan ya da Azerbaycan'ın baskısı altında kalmadan Kendi Kaderini Belirleme Hakkı'nı kullanmalıdır. Tüm gerici egemen devletler ve emperyalistler derhal Dağlık Karabağ'dan elini çekmelidir.

Faşist diktatörlük bu vesileyle açık bir şekilde Kafkaslarda da bir savaş cephesi açmak, hem de "tek millet iki devlet" dayanışması ile şovenizmi bir kez daha Ermeni karşıtlığı üzerinde yükseltme amacı taşımaktadır.

Ermeni-Azeri çatışması ve savaş iklimini besleyip, savaşa dahil olma peşindedir. Bu eksende hava, kara desteği yanında Şii Azerilerle birlikte savaşıacak selefi cihatçı toplama peşindedir. Gözünü o düzeyde karartmış bir Ermeni düşmanlığı yanında saldırgan dış politikasını Kafkaslar cephesinde de etkin kılma

hesabı vardır. Türk şovenizminin büyütülmesine bu şekilde çarpan etkisi yapmaktadır.

Bu gerici ve haksız savaşta Ermenistan ve Azerbaycan gerici devletleri halkların kanını, egemenliklerini ve sistemlerini güçlendirmek için akıtmaktadır. Buna dur diyelim. Faşist Türkiye Cumhuriyeti'nin şovenist saldırgan politikasına karşı aktif mücadeleye yürütelim. Tüm ezilen uluslara Kendi Kaderini Tayin Hakkını kayıtsız şartsız savunalım.

- Kahrolsun Haksız ve Gerici Savaşlar!
- Kahrolsun Emperyalizm, Feodalizm ve Her Türden Gericilik!
- Yaşasın Dağlık Karabağ'ın Kendi Kaderini Tayin Etme Hakkı!
- Ezilen Uluslar ve Halklara Barış, Emperyalizme ve Gericiliğe Karşı Devrimci Savaş!
- Kahrolsun Faşist Diktatörlük, Yaşasın Yeni Demokratik Devrim Mücadelemiz!

TKP/ML MK-SB

EKİM 2020"

46 Yıldır Süren İşgal ve Faşist Diktatörlüğün Kıbrıs'ta Bitmeyen Saldırganlığı

TC devletinin büyük bir kriz yaşadığı son süreçte, gerek iç siyasette kendisine muhalif olan hemen her kesime yönelik ve gerekse de dışarıda komşusu olan ülkeler ve hatta daha ileri giderek Libya gibi ülkelerin iç işlerine karışarak saldırganlaşması, yeni saldırı, katliam ve krizlerin de beraber gelmesine neden olmaktadır. Türk hakim sınıfları Kıbrıs'ı bir şovenizm aracı olarak tarihi boyunca hep kullanmıştır. Ancak Kıbrıs kuşkusuz sadece bir şovenizm kaldırıcı olmanın ötesindedir. Özellikle Akdeniz'in en büyük adası olan Kıbrıs, Akdeniz için oldukça önemli bir stratejik öneme sahiptir. Akdeniz'de enerji yataklarının bulunmasıyla birlikte şimdi bu önem daha da pekişmiştir. Bu sebepten dolayı, Türk hakim sınıfları Kıbrıs politikasında hem genel politik yönelimi hem de bu enerji yataklarının varlığından dolayı saldırganlığı tırmandıran bir yaklaşım benimsemektedir.

Son günlerde Kuzey Kıbrıs'ta koalisyon ortağı olan Halkın Partisi'nin (HP), hükümetten çekilme kararı almasıyla yeniden Kıbrıs iç siyaseti gündeme geldi. 1974 yılındaki TC'nin Kıbrıs'ın kuzey kısmını işgal etmesinin ardından kapatılarak askeri alana çevrilen Maraş bölgesinin, 46 yıl sonra yeniden açılmasını tepki olarak hükümetten istifa eden HP'nin, Kuzey Kıbrıs Başbakanı'na yönelik "tutarsızlık" ve "ülke yararına olmaması" eleştirileriyle birlikte bir kez daha bu sorun kamuoyunun gündemine oturmuş oldu.

Bu istifa konusunun ve yeniden açılan Maraş bölgesinin TC ile bağının ne olduğunu anlamak için, Kıbrıs meselesinin tarihsel sürecine kısaca bakmakta fayda var. Çünkü bu tarihsel kesitte ve günümüzde TC'nin Kıbrıs konusundaki payı büyüktür ve bu bölgenin kendi kaderini tayin edememesinde ana etkenlerden birisi işgalci Türk devletidir.

OSMANLI'YLA BAŞLAYAN İŞGAL, GÜNÜMÜZDE DE DEVAM EDİYOR

Kıbrıs 1571'de Osmanlı yönetimine geçmiş ve bu süreçten 1878 yılına kadar Osmanlı'nın yönetimi altında kalmıştır. Osmanlı, 1878 Berlin Anlaşması'yla Rusya'ya kapırdığı toprakları geri almak için, İngilizlerin yardımıyla karşılığında adayı İngiltere'ye kiraladı. Anlaşmaya göre, topraklar geri alınca ada tekrar Osmanlı'ya iade edilecekti. Ancak Osmanlı'nın

Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'na Almanların yanında girmesiyle işler değişti ve İngiltere adayı ilhak ettiğini açıkladı. 1923 Lozan Anlaşması'yla bu ilhak durumu tescil edildi ve 1925 yılında ada resmen İngiliz sömürgesi ilân edildi. Bu dönemde ada nüfusu ağırlıklı olarak Rumlardan ve küçük bir azınlık olarak Türklere oluşuyordu. Resmi Türk tarih anlayışı bu durumun tersini iddia ederek çarpıtmaya, yapılan ilhak ve işgali haklı çıkarmaya çalışmaktadır.

Bu çarpıtma durumunun aksine, 1931 yılında adada bulunan Rum halkı, İngiliz sömürgeciliğine karşı ayaklanarak İngiliz sömürge valisinin ko-

nağını yaktı. İngiltere, ayaklanmanın bastırılmasında kullandığı kolluk güçlerini, isyana katılmayıp aksine karşısında yer alan Türklere oluşturdu. Uzun yıllar boyunca birbirleriyle sorun yaşamadan yan yana duran Rum ve Türk ulusundan Kıbrıs halkı, bu tarihten itibaren birbirine düşmanlaştırılmaya çalışılıyor.

Yunanistan'ın devreye girmesi, İngilizlerin Türklere Rumlara karşı kullanılması, bu güçler tarafından çeşitli örgüt ve partilerin kurulması vs. olaylar ve gelişmeler silsilesi devam edip gidiyor. Kıbrıs'ta Türk ve Rum ulusları arasındaki düşmanlık tohumları emperyalistler tarafından ilk bu şekilde atılmış oldu.

Kıbrıs'ın jeo-politik konumu, Ortadoğu'ya ve dolayısıyla petrol kaynaklarına rahat ulaşımı sağlayacak yerde olması nedeniyle, emperyalistler açısından ayrı bir önem atfedilen yerde duruyor. Bu durum özellikle 1950'li yıllardan sonra daha bir önem kazanıyor, "Sovyet tehlikesi" enerji kaynakları ve ticaret yollarındaki öneme eklenen bir faktör oluyor; bu tarihten sonra Kıbrıs, Türk hakim sınıfları açısından da özel önemini arttırıyor. 1952 yılında NATO'ya üye olan Türki-

ye ve Yunanistan buradaki statülerini korumak için birbirleriyle özellikle Kıbrıs üzerinden uğraşmak istemiyor. Ancak adadaki Rum halkının bağımsızlık isteği ve mücadelesi sonunda Yunanistan, 1954'te İngiltere'nin Kıbrıs'ın "kendi kaderini tayin hakkını" tanıması için Birleşmiş Milletler'e başvurmak zorunda kalıyor. Yapılan görüşmelerde Türkiye, adanın İngiltere'ye ait olduğunu belirterek İngiltere'nin yanında saf tutuyor ve başvuru reddediliyor.

"BAĞIMSIZ" KIBRIS VE TC İŞGALI

Neticede 1960'ta imzalanan Kıbrıs Anayasası'yla, Kıbrıs "bağımsız" bir cumhuriyet olarak ilan ediliyor. Ada-

Erdoğan, Maraş'ın yerleşime açılması isteğini dile getirirken, Kıbrıs'ın işgal bölgesindeki seçimler öncesi bu hamleyi yaparak çelişkileri keskinleştirdiği ve sorunu büyütme yönelik bir irade koyduğu görülmektedir. Bu durum Kıbrıs'ta siyasi krize dönüşmüş, Cumhurbaşkanı Mustafa Akıncı'nın seçimlere girmesini engelleyecek tehditlere kadar varmıştır. Maraş'ın yerleşime açılması girişiminin zaten mayın tarlası olan Kıbrıs'ta savaş ikliminin daha fazla olgunlaşması, çözümsüzlüğün daha fazla derinleştirilmesi, faşist diktatörlüğün işgalciliği daha da kökleştirip yaygınlaştırması anlamına geleceği açıktır. 2004 Annan planında Maraş'ta katledilen ve tehcir edilen halkın haklarının iade edilmesine dair Türk tarafının referandumla kabul ettiği maddeler varken şimdi bu Türk yerleşim alanına çevirme girişimi açık ve pervasız bir saldırganlık olarak görülmelidir. Bu savaş tamamlanmasının uzaktan duyulan sesinin Kıbrıs'ın Türk tarafındaki kimi gerici klikleri dahi tedirgin eden, siyasi krizi tetikleyen tutumlar almasını getiren konumlanışa itmiştir.

daki İngiliz askeri üslerinin varlığını sürdürdüğü, Türkiye ve Yunanistan'ın adada askeri kuvvet barındırdığı bir "bağımsızlık" oluyor bu. Yani garantör devletlerin varlığı altında bir bağımsızlık! Mesela Kıbrıs bu iki devletin üye olmadığı hiçbir ittifaka katılmıyor, anayasanın temel maddeleri Kıbrıs halkı tarafından değiştirilemiyor. Aksi takdirde İngiltere, Türkiye ya da Yunanistan'ın, imzalanan anlaşmalara dayanarak müdahale etme hakları bulunuyor.

Çeşitli oyunlar, gerginlikler, savaş kıskırtıcılığı sonucunda 1974 yılında TC, Kıbrıs'ın kuzey kısmını resmi olarak işgal etti. Bu işgal hareketini ABD dolaylı olarak destekledi. O gün bugündür de bu işgal devam ediyor.

BM, Rusya ve Yunanistan'ın tepkilerine rağmen, Tayyip Erdoğan'ın onayıyla bu bölge kısmi olarak izinli ve polis gözetiminde halka açılmıştır. Yunanistan'la bir süredir var olan gerginliğin devamı olarak, bu bölgeye Türklere yerleştirilme planına çevrilmesine yönelik adımlar atılması gerektiği beyanları bile önümüzdeki süreçte bu bölgede tansiyonun daha fazla yükseleceğine işaret eder. Bu ekseninde Tayyip

TC, 1974 yılından bugüne kadar Kıbrıs'ta askeri ve politik işgalci konumundadır. "Ayrı", "bağımsız" bir ülke gibi görünse de KKTC 46 yıldır TC devletinin işgali altındadır. TC devletinin özellikle son yıllarda kabaran bir iştahla giriştiği işgalcilik süreci nereye evrilir bugünden kestirmek güç olsa da, Rojava'dan Libya'ya, Kıbrıs'tan Dağlık Karabağ'a kadar geniş bir alanda bu amacını hayata geçirmek için büyük bir çaba içine girmiş bulunmaktadır.

Kıbrıs'ın da, Rojava'nın da Karabağ'ın da iç işlerine hiçbir emperyalist ve gerici devletin müdahale hakkı yoktur. Devrimciler ve komünistler bu bölgelerin, ülkelerin kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunmalı ve bunu sürekli gündemlerinde tutarak emekçi halka anlatmalıdır. Nasıl ki, Karabağ'da Ermenistan ve Azerbaycan gerici savaşına dur deyip, Karabağ'ın kendi kaderini tayin hakkını savunuyorsak, KKTC'de de aynı şekilde kendi kaderini tayin hakkını savunmalı, başta Türk devletinin askeri işgali olmak üzere emperyalizmin kanlı elleri ve gerici devletlerin müdahalelerine karşı durmalıyız.

"Acımız Büyük, İntikam Andımız da İntikamımız da O Ölçüde Büyük Olsun"

Öyle bir kavga ki bu. Kavganın özneleri, yaşamı da ölümü de gürül gürül yaşıyor, gürül gürül paylaşıyor. Nehirler gibi coşku dolu olan bu yaşamı, en iyi yine onlar gibi yaşayanlar anlatıyor...

Özgür (Ali Kemal Yılmaz)'ün 21 Ekim 2015 tarihinde Mercan'da ölümsüzleşen Şahverdi şehitleriyle ilgili yoldaşlarına yazdığı mektupta ifade ettikleri, bugün onun pratiğinde yaşam buldu.

Ali Kemal Yılmaz, mektupta yazdığı gibi onların ardından hep kendini eksik hissetti. Ölümsüzleşenlerin bıraktığı boşluğu, pratiğiyle tamamladı. Bağlılığın, sevginin, güvenin, coşkunun, fedakarlığın en güzelini onlar gibi yaşayarak ve onlar gibi ölecek gösterdi...

"Merhaba yoldaşlar;

Öncelikle şehit yoldaşların ardından ne denebilir bilmiyorum kelimeler boğazıma takılıyor ve söylemek istediğim birçok şeyi ifade edemiyorum. Sadece onları sevmekle ilgili değil sorumluluk sahibi olmakla da ilgili...

Yoldaşların şehit düştüğü yer vadinin girişi. Sonrasında düşman kısmi bir operasyonla vadideki noktalara da giriyor. Sabah saat on gibi de Skorskylere gücünü çekiyor. Anladığım kadarıyla gücü Dersim merkeze götürüyor. Düşmanın istihbarat çalışmalarından doğru bir operasyon-pusu hazırladığı belli. Yoldaşların hattı üzerine önceden yerleşmiş. Sanırım yoldaşlar köye girerken görüntülerini alıyor, sonrasında hattın üzerine pusuya yatıyor. Neredeyse sıfır mesafeden bir pusula gerçekleştiriyor.

Yoldaşlar, şehitlere sahip çıkmak biraz da yarım bırakılan görevleri yerine getirmek değil midir? Bunu yapmaya çalışmak bence bugün çok önemlidir.

Yoldaşlar, en sevdiklerimizi kaybederken yaşamak bence en büyük acıdır. Ve biz bu acıyı yaşamaya devam edeceğiz. Neyi bir kez daha anlıyorum biliyor musunuz. Savaşın içinde kurulan arkadaşlık ve yoldaşlıkların değeri daha fazla gibi geliyor bana. Savaş başka bir şey olduğu gibi bağlılık ve yoldaşlıklar da başka bir biçimde olu-

yor. Burada kaybetmek, ayrı düşmek başka oluyor. Burada sevmek bir başka oluyor. Bunu bir kez daha anladım. En uzak ve soğuk olduğun yoldaşın kaybı bile sanırım çok derin bir acı bırakacaktır ve telafisi olmayan bir acı...

Şimdi bir yanımız eksildi. Ama yapmak istediklerini yapacak birileri olacak, buna biz de dahiliz. Ve ben başka hiç kimseyi onları sevdiğim gibi sevemeyeceğim. Onlara olan özlemimi başka hiçbir yoldaşla dolduramayacağım. Çünkü her yoldaş, kendine özgü bir yer kaplıyor bu mücadelede ve yoldaşlıkta. Geçen gün bir evde sordular nasıldılar diye? İnsanların yüzüne bakarak anlatamadım...

Sorumluluk ağır yoldaşlar, buna yakışır bir duruş sergilemek en çok da bu yoldaşlara layık olmak istiyorum. İnsanlar "boşuna öldüler" demesin diye uğruna savaştıkları şeyleri gerçekleştirmek istiyorum. Bunu bireysel bir iddia olarak algılamayın. Bence bu örgütün önündeki en değerli görevdir. Sonuçta bu yoldaşlar halkın en değerli evlatlarıydılar. Bir Sefkan'ı, bir Yurdal'ı, bir Ünal'ı düşünmek tek başına yetmiyor. Onları bir savaşçı, bir militan, bir kadro olarak düşününce insanın yüreği daralıyor. Halkımız ne çok şey kaybetti, biz ne çok şey kaybettik. Yerleri belki pratik olarak dolabilir ama manevi olarak ve tarih sahnesindeki yerlerini kim doldurabilir. Ama hep söyleriz ya idealleri yaşayacak...

Yoldaşlar bir kez daha ifade etmek istiyorum; biz TIKKO'da mücadele yürütüyoruz. Ve direkt savaş alanı olarak tarif edilen gerilla alanındayız. Çok

büyütülecek bir şey değil belki ama maneviyatı başka; sevgisi, hüznü, acısı ve değeri başka. Savaşın içinde her şey başka oluyor. Anlam veremediğimiz bir çok kural, kaide oluyor ya bunlara da insan anlam veremiyor başta. Sonra yaşadıkça yani birçok şey aydınlanıyor yavaş yavaş ve böyle de olması gerekir diyorsun. İşte böyle oluyor. İnsan ne diyeceğini, nasıl tarif edeceğini bilmediği duygular yaşıyor böyle zamanlarda. Ama her şehadet bir aydınlanmayı ve bir sınanmayı da beraberinde getiriyor. Daha ifade edecek çok şey var ama bunlar yeter sanırım... Daha ne diyeceğimi bilmiyorum zaten... Oradaki yoldaşları tek tek kucaklıyorum ve her birini tek tek

lışı, bilgiye susayışı, onu sabahın köründe kitap okurken ve notlar alırken görmek, okuduğu bir kitabı yoldaşlarıyla tartışır ve sonuçlar çıkarırken görmek sıradan bir şeydi. En büyük eksikliğimizin teorik yetersizliklerimiz olduğuna inanan yoldaşlardandı. Uğraşı, bunda yeterlilik sağlamaya çalışmaktı. Hastalıklar, yokluklar, kişisel zorlanmalar onu yıldırmadı. Tüm benliğiyle devrime bağlı, tüm benliğiyle Partizan olarak şehitler kervanına katıldı.

Yurdal Yoldaş (Hakan Çakır)

O bir çağlayan coşkusunu ve bir pınarın sadeliğini yaşamına sığdırmayı bildi. Kendine has özellikleri ve emekçi karakteri ile halkın sevgisini kazandı; partiye ve bağlılığıyla da saygısını...

Onu anlatmaya hiçbir zaman kelimeler yetmez. Sadece bir kısmını anlatabiliriz. Onun içindeki yücelikleri ise ancak Onu hatırlayarak ve özümseyerek yaşatabiliriz. Yurdal yoldaş, gerillada devrimci duruşun, zorlukları alt edişin, kendini yenilemenin ve örgütün ayakları üzerinde yükselmesinin adı olarak tarihteki yerini alacaktır.

Sefkan Yoldaş (Özgür Yalçın)

ne kadar çok seviyorum bilemezsiniz. Bu belki de şehit yoldaşların vasiyetidir. Birbirimizi sevmek ve değer vermek zorundayız.

Acımız büyük yoldaşlar, intikam andımız da intikamımız da o ölçüde büyük olsun.

Sizlere iyi ve zaferle dolu savaşlar dilerim.

Devrimci selam ve saygılar/Özgür-31 Ekim 2015

ÖZGÜR (ALİ KEMAL YILMAZ)'ÜN KALEMİNDEN ŞAHVERDİ ŞEHİTLERİ

Ünal Yoldaş (Cengiz İçli)

O, partide tüm insanlığın en yüksek değerlerini görerek örgütlendi. Adalet ve mutluluğun ancak TKP/ML ile sağlanacağına inandı. Ve tüm uğraşı TKP/ML'yi layık olduğu yerde görmek uğrunaydı. Bu nedenleydi bilime sarı-

"Söz istemez,

Yaşlı göz istemez,

Çelenk, melenk lazım değil.

Susun!

Sıra neferi uyusun..."

Sen, Sefkan yoldaş! Tarihimizin en güzel örnekleri arasında yerini aldın çoktan. Sıradan değil, şaşmaz bir sıra neferi oldun. O tarihsel anın, bir gün geleceğini bilerek kendini hazırladın hep. Tanıyız bunun. Sefkan yoldaş sen; sadece son çarpışma anında değil ama o ana kadar içsel ve dışsal tüm zorlanmalara karşı mücadeleye sarılmanın cisimleşmiş halisin. Senden sonra on dört yoldaş daha savdı sırasını yoldaş. Ve sen rahat uyu. Bilesin ki omuzlarından bıraktığın yükü taşıyacak yoldaşların bitmedi daha. BİTMEYECEK DE!"

Hüseyin Yılmaz'ın ardından, 6-9 Eylül tarihlerinde Dersim'de yaşanan bombardımanda ölümsüzleşen Erol Volkan İldem'in babası Kemal İldem de bir konuşma gerçekleştirerek, bu sürecin bir yıldırma politikasına dönüştürüldüğünü ifade etti.

Ailelerin ardından konuşma yapan SMF/HDP ittifakı İstanbul Milletvekili Dilşat Canbaz Kaya, 90'lardan bu yana cenazelere yönelik bir saldırı politikası işletildiğini belirterek, bugün de gerilla cenazelerine katıldıkları için 20 ESP'linin gözaltına alındığını söyledi. Canbaz, "cenazelerimize katılacağız, bunun için gözaltına alınacaksa alınırız" ifadelerini kullandı.

Dersim'de ise Gökçe Kurban'ın baba-

ası "Bütün baskıları göğsümüzü gere gere karşılayacağız, sonuna kadar çocuklarımıza sahip çıkacağız ve cenazelerimizi almak için tüm çabamızla mücadele edeceğiz" dedi

Fransa'nın Strasbourg kentinde gerçekleştirilen miting AGEB (Avrupa Göçmen Emekçiler Birliği), BİR-KAR (İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu), ADHK (Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu), AvEG-Kon (Avrupa Ezilen Göçmenler Konfederasyonu), KCDK-E (Kürdistan Demokratik Topluluklar Kongresi Avrupa) kurumlarının ortak çağrısıyla gerçekleştirildi.

Avrupa İşkence ve Kötü Muameleyi Önleme Komitesi (CPT) önünde ger-

çekleştirilen eylemde okunan basın açıklamasında "Devletin devrimci ve yurtsever güçlere karşı topyekün saldırı politikası, şehit düşen devrimcilerin, yurtseverlerin cenazeleri üzerinden fiziki ve psikolojik bir savaş olarak devam ediyor. Vücut bütünlüğü bulunmadığı, DNA testi yapılacağı gerekçesiyle cenazelerimiz haftalarca, aylarca ailelerine teslim edilmiyor, kimsesizler mezarlığına defnediliyor ve yine cenaze törenleri üzerinden faşist diktatörlüğün azgın saldırıları hayata geçirilerek çocuklarını kaybeden ailelere baskı, işkence ve yıldırma politikası yaşatılmaktadır. Faşizmin işkence ve katliam politikaları karşısında susmayacağız, mücadelemizi yürüteceğiz ve devrimci mücadele uğrunda ölümsüzleşenleri sahiple-

neceğiz" denildi. Daha sonra çağrıcı kurumların ortak açıklama metni okundu. Metinde "Devletin devrimci, yurtsever ve komünist güçlere karşı topyekün saldırı politikası, toprağa düşen devrimcilerin, yurtseverlerin cenazeleri üzerinden fiziki ve psikolojik bir savaş olarak devam ediyor." ifadelerinin kullanıldığı açıklamada, ailelerin cenazeleri teşhis etmesine izin verilmediği belirtildi. Bununla da yetinmeyen faşist devletin Adli Tıp Kurumu, savcılık ve polisi tarafından ailelere "DNA test sonucunun haftalar, aylar alabileceği, cenazeleri alamayacakları" gibi bilgiler verildiğine değinildi. Duyarlı tüm kesimler faşizmin cenazeler üzerinden uyguladığı işkence politikalarına karşı durmaya ve duyarlı olmaya davet edildi.

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Hasan Yaşar: Dersim-Mazgirt'in İbi Mahmut köyünde dünyaya geldi. Lise yıllarında "Halkın Yolu"yla birlikte hareket etti. Mezun olduktan sonra ailesinin ekonomik yükünü paylaşabilmek için 1978'de İzmit'e gitti. Burada İbrahim Kaypakkaya'nın ideolojik siyasi hattını benimsedi ve faaliyete başladı. Hızlı bir gelişim gösteren Hasan Yaşar, İzmit-Gebze arasındaki otobanda puantör olarak işe başladı. 700 işçinin çalıştığı bu şantiyede yürüttüğü faaliyet sonucunda işçi temsilcisi seçildi. Bu faaliyetin yanı sıra Kocaeli bölgesinde yarı legal ajitasyon-propaganda çalışmaları da yürütüyordu. Çalıştığı şantiyede 24 Ekim 1979'da maaşını almaya gittikten bir saat sonra "Hasan tren kazasında öldü" haberi geldi. Tüm işçiler hemen işi durdurdu. E-5 karayolunu saatlerce trafiğe kapattı. Her tarafta protesto sloganları yankılanıyordu. Hasan Yaşar, muhasebe odasında başına vurulan darbelerle katledilip tren yoluna atılmıştı. 2 gün sonra cenazesi hastaneden alınırken tekrar E-5 karayolu trafiğe kapatılarak yürüyüşe geçildi. Polisin saldırısı sonucu onlarca işçi gözaltına alındı. Katledilişinin üçüncü gününde şantiye binası yoldaşları tarafından kurşunlandı.

Mehmet Yeşil: 1960 Dersim Ovacık Balıkan köyünde dünyaya geldi. 1980 yılında mücadeleye TKP/ML

Hareketisafarında başlayan Mehmet Yeşil, 12 Eylül AFC koşullarından sonra Proletarya Partisi saflarında yer aldı. Cuntayla birlikte aranır duruma düştü. 1986 yılında gözaltına alınan ve her türlü işkenceye rağmen işkencehanelerden başı dik çıkan Mehmet Yeşil'in gözaltı sürecinde çenesi ve beş kaburgası kırılmıştı. 1993 yılında PKK gerillaları tarafından üç yakınıyla birlikte kaçırıldı. Mehmet Yeşil'le birlikte kaçırılan üç kişi gece kaçmayı başarırken Mehmet Yeşil 24 Ekim 1993'te devrimci ahlak ve ilkeler sığmayacak bir şekilde işkencede katledildi.

M. Kemal Alpınar: 1959'da Afyon'da dünyaya gelen M. Kemal Alpınar, çocukluk yıllarını hem okuyarak hem de babasının yanında çalışarak geçirdi. Daha gençlik yıllarında çelişkileri gören Alpınar, işçilerin, köylülerin ve ezilenlerin kurtuluşunun Demokratik Halk Devrimi'nde olacağına inandı. Gençlik içinde alçakgönüllülüğü ve kararlılığı ile büyük bir sevgi kazandı. Her türlü oportünist revizyonist ve sosyal emperyalist görüşlere karşı tavizsiz bir mücadele yürüttü. Resmi ve sivil faşistlerin azgınca saldırdığı bir ortamda bu saldırılara karşı Afyon Sandıklı'da antifaşist gençliği hareketlendirmeye çalıştı. 18 Ekim 1979'da 40-50 kişilik faşist bir grubun saldırısında alçakça katledildi.

Huriye Çıtak: 1968'de Çorum Alaca'ya bağlı Keşlik köyünde dünyaya gelen Huriye Çıtak maddi sıkıntılardan dolayı ilk ve orta öğrenimini yatılı okulda yapmıştır. Devrimci mücadeleyle ilk tanışması İbrahim Kaypakkaya'ya duyduğu sempati sonucunda olur. 19 Mayıs Üniversitesi Matematik Bölümü'nü kazanır. Örgütlülüğe gençlik faaliyeti içinde başlar. 1989 yılında çok arzu ettiği Dersim dağlarındadır artık. Bir savaşçı olarak halkla bağlarını kısa sürede geliştirir. 28 Ekim 1991'de Huriye Çıtak'ın (Özlem) içinde olduğu bir gerilla birliği Hozat'ın Kuru Kaymak (Koçeri) köyüne iner. Köyde bulunan düşman güçleriyle yaşanan çatışmada dizinden yaralanır. Ardından alınca aldığı kurşunla şehit düşer. Düşman onu bir kuyu kazıp gömmek istemişse de köylüler buna karşı koyup onu kendi elleriyle yıkayıp defnediler.

Halil İbrahim Kater: Diyarbakır'da dünyaya gelen Halil İbrahim Kater, maddi sıkıntılardan dolayı yoksulluk içinde büyüdü. Daha çocuk denilebilecek yaşta tanıştı devrimci düşüncelerle. İzmir Buca Lisesi'nde liseli gençlik içinde faaliyet yürüttü. Gençliğin antiemperyalist eylemlerinin yanı sıra Orhan Bakır'ın hapisaneden kaçırılması eyleminin de içinde görev aldı. Halkla çok sıcak ilişkiler kuran Halil İbrahim Kater, Siverek ve yöresinde faaliyet yürüttü. Buradaki gerilla birimi içinde yer aldı. Ekim 1980'de Urfa Siverek'te bir ev toplantısında dikkatsizlik sonucu meydana gelen bir kaza kurşunuyla toprağa düştü.

Özgür Kemal Karabulut: Yozgat ili Çekerek ilçesi Kırkdilim köyünde 1974 yılında doğan Özgür Kemal Karabulut, küçük yaşlardan itibaren

devrimci mücadeleye sıcak bakan bir ortamda yetişmişti. 1989 yılında Proletarya Partisi'nin düşünceleri ile tanışır. Kısa bir sürede Komsomol içinde örgütlenerek 1992 yılında profesyonel faaliyete katılır.

İşkencehanelerde ve zindanlarda da aynı direniş geleneğini sürdürür. 1996 yılında hapisaneden çıkar çıkmaz gerilla alanında mücadelesine devam eder. 2 No'lu gerilla bölgesinde yoğun çaba, emek ve özverili davranışlarıyla gerillanın Bakış'ı olmuştur artık.

O, her türlü tembelleğe, hantallığa vurdumduymazlığa karşı kararlı bir duruş, tasfiyeciliğe karşı Marksist-Leninist-Maoist tavrın temsilcisidir. Aldığı her görevi ayırmadan, sızlanmadan yerine getirmesi ile tüm yoldaşlarına örnek bir isimdir. Mücadeleye atıldığı günden şehit düştüğü tarihe kadarki yaşamı tüm yeteneklerini mücadele için kullanma ve geliştirme çabasına tanıklıktır.

Ölümsüzleştiğinde TKP/ML Aday Üyesi olan Özgür Kemal, 20 Ekim 1997'de bir görevi yerine getirirken Amasya'nın Taşova ilçesinde alçakça ihbar edilerek bir yoldaşı ile birlikte kuşatılır. Düşmanın "teslim ol" çağrılarını silahıyla yanıt verir ve çıkan çatışmada şehit düşer. Cenazesini Tokat'tan almaya giden anası Sultan ananın; "Bu meydanı ömrünüz boyunca unutmayın. Unutmayın bugün bize yarın size. Bilin ki Özgür sizin için öldü" sözlerine, daha sonra Özgür Kemal'in ihbarcısı Halk Ordusu tarafından Bakış'ın kendi silahıyla cezalandırılarak yerine getirilir.

"ATK İŞKENCESİ SON BULSUN CENAZELERİMİZ TESLİM EDİLSİN!"

HABER MERKEZİ- 6-9 Eylül ve 1-4 Ekim tarihlerinde Dersim Ovacık'ta ölümsüzleşen 4 Halk Savaşçısı'nın cenazelerinin ailelerine teslim edilmemesi ve işkence yapılmasına karşı 9 Ekim tarihinde İnsan Hakları Derneği'nin İstanbul, Ankara ve Dersim şubelerinde "Cenazelerimiz teslim edilsin, ATK işkencesine son verilsin" başlığıyla basın açıklaması gerçekleştirildi. Aynı zamanda 10 Ekim tarihinde Fransa'nın Strasbourg kentinde Avrupa İşkenceyi ve Kötü Muameleyi Önleme Komitesi (CPT) önünde "Cenazelerimiz teslim edilsin, DNA işkencesine son verilsin!" şiarıyla kitlesel bir eylem yapıldı.

İstanbul'da düzenlenen açıklamaya

SMF, Partizan, Halk Cephesi, YDG ile Dersim'de ölümsüzleşen Halk Savaşçısı Erol Volkan İldem (Nubar), Ali Kemal Yılmaz (Özgür)'in aileleri ve SMF/HDP ittifakı İstanbul milletvekili Dilşat Canbaz Kaya; Dersim'de düzenlenen açıklamaya Partizan, EMEP, Emek ve Özgürlük Cephesi, SMF ve İHD; Ankara'da düzenlenen açıklamaya da Kızıl Bayrak ve Karala Dergisi katıldı. İstanbul'daki basın açıklamasında PŞTA, ANYAKAY-DER, ÖTSP, TAYAD'LI AİLELER ve YDAB adına ortak açıklamayı PŞTA temsilcisi okudu. Yapılan ortak açıklamada, devrimci, yurtsever güçlere yönelik saldırının cenazeler üzerinden devam ettiği ifade edildi. "Malatya ATK, normalde bir

günde yapılması gereken işlemleri pandemiye bahane ederek iki haftada yaparken örneklerin gönderilmiş olması gereken İstanbul ATK ise dipsiz bir kuyu gibi hiçbir talebe cevap vermemektedir. Adli Tıp Kurumları, doğrudan İçişleri Bakanlığı'nın yönlendirmesiyle psikolojik savaşın bir aracı haline getirilmiş, haklı mücadeleler karşısında bir baskı ve savaş aygıtına dönüştürülmüş durumdadır. Bu sadece son gerilla cenazelerinde ortaya çıkan bir gerçeklik değil özellikle son yıllarda onlarca, yüzlerce örneği bulunan sistematik bir baskı ve işkence politikasıdır" ifadelerine yer verilen açıklamada, ailelerin çığlığına kulak verilmeli denildi. Cenazelerin kim-

liklerinin İçişleri Bakanlığı tarafından açıklanmasına rağmen ATK'lar aracılığıyla kimlik tespiti dayatıldığı ifade edilirken, "İçişleri Bakanlığı kimlikleri neye göre açıklıyor? Cenazelerin kimlik tespiti yapıldıktan sonra işkence mi yapıyor?" soruları soruldu.

Yapılan açıklamanın ardından, 1-4 Ekim tarihleri arasında yaşanan bombardımanda ölümsüzleşen Halk Savaşçısı Ali Kemal Yılmaz'ın babası Hüseyin Yılmaz bir konuşma gerçekleştirdi. Yılmaz, 2018 yılında da yine DNA verdiklerini ve "cenazeniz olabilir" denildiğini belirtirken, cenazeleri teslim etme sürecinin bir işkenceye dönüştürüldüğünü ifade etti.

YENİ DEMOKRASİ
MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!
OKU, OKUT!

f yenedemokrasi1

@ yenedemokrasi1

🐦 yeni_demokrasi1

🌐 yenedemokrasi7.net

✉ yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Özgür Gelecek İçin Yeni Demokrasi Gazetesi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın Yayın Türü: Yaygın Süreli

Umut Basım Yayımcılık Yönetim Yeri: İskenderpaşa Mah. Horhor Cad. No:70/4 Fatih/İst İletişim: 0212 534 54 76- yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Baskı: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1 Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst-0212 501 21 20